

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1224/2009

af 20. november 2009

om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles fiskeripolitik's mål i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽⁵⁾ er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 15.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 211 af 4.9.2009, s. 73.

⁽⁴⁾ EUT C 151 af 3.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

(2) Da en vellykket fælles fiskeripolitik forudsætter, at der gennemføres en effektiv kontrolordning, har foranstaltningerne i henhold til denne forordning derfor til formål at få oprettet en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse gennem en global og integreret strategi i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, så alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer ved at dække alle aspekter af politikken.

(3) Erfaringerne med anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽⁶⁾ har vist, at den nuværende kontrolordning ikke længere er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

(4) I øjeblikket findes kontrolbestemmelserne i en lang række overlappende og komplekse retsakter. For nogle dele af kontrolordningen har medlemsstaternes gennemførelse været dårlig, hvilket fører til utilstrækkelige og divergerende foranstaltninger mod overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvilket underminerer indførelsen af ensartede spilleregler for fiskere i hele Fællesskabet. Derfor bør den eksisterende ordning og alle tilhørende forpligtelser konsolideres, rationaliseres og forenkles, især ved at nedbringe dobbelt regulering og administrative byrder.

⁽⁶⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

- (5) På baggrund af omfanget af nedfiskningen af marine akvatiske ressourcer er det afgørende, at Fællesskabet træffer de nødvendige foranstaltninger, så der kan udvikles en kultur, hvor alle aktører overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik og de mål, der er fastsat på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002, samt Det Europæiske Råds strategi for bæredygtig udvikling. For at nå dette mål må reglerne for kontrol, inspektion og håndhævelse af foranstaltningerne for bevarelse samt ressourceforvaltning, strukturelforanstaltningerne og foranstaltningerne vedrørende den fælles markedsordning forbedres, harmoniseres og styrkes.
- (6) Da Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ⁽¹⁾ pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at sikre en effektiv bekæmpelse af alt ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og dertil knyttede aktiviteter, og da Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande ⁽²⁾ fastlægger bestemmelser for tilladelser til EF-fiskerfartøjer til at fiske uden for EF-farvande og tilladelser til tredjelandsfartøjer til at fiske i EF-farvande, bør nærværende forordning supplere disse forordninger og sikre, at der ikke sker forskelsbehandling mellem medlemsstater og tredjelandes statsborgere.
- (7) Denne forordning påvirker hverken særlige bestemmelser, der er fastsat i internationale aftaler, eller som anvendes inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller nationale kontrolbestemmelser, der ligger inden for forordningens anvendelsesområde, men går ud over dens minimumsbestemmelser, forudsat at de pågældende nationale bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (8) Moderne teknologi, herunder fartøjsovervågningssystemet, fartøjssporingssystemet og det automatiske identifikationsystem, bør udnyttes, eftersom den giver mulighed for hurtigt at foretage effektiv overvågning og systematiske og automatiske krydskontroller og fremmer administrative procedurer for både nationale myndigheder og aktører og på den måde åbner mulighed for rettidige risikoanalyser og overordnede vurderinger af alle relevante kontrolinformationer. Kontrolordningen bør derfor give medlemsstaterne mulighed for at kombinere brugen af forskellige kontrolinstrumenter for at sikre den mest effektive kontrolmetode.
- (9) Der bør indføres en ny fælles tilgang til fiskerikontrol, der omfatter udstrakt overvågning af fangster med henblik på at sikre ensartede spilleregler for fiskerisektoren, som tager hensyn til forskelle på tværs af fartøjskategorier. Med henblik herpå bør der opstilles fælles kriterier for gennemførelse af fiskerikontrol og især standardiserede og koordinerede inspektionsprocedurer til søs, på land og i hele markeds kæden. Som led i den nye tilgang bør de respektive ansvarsområder for medlemsstaterne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet afklares.
- (10) Forvaltningen af fiskeriressourcer på EF-niveau bygger navnlig på samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), kvoter, indsatsordninger og tekniske foranstaltninger. Der bør tages relevante skridt til at sikre, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre sådanne forvaltningstiltag effektivt.
- (11) Kontrolaktiviteter og -metoder bør baseres på risikostyring ved hjælp af medlemsstaternes systematiske og omfattende krydskontrolprocedurer. Det er ligeledes nødvendigt, at medlemsstaterne udveksler relevante oplysninger.
- (12) Samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet bør øges for at fremme overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (13) For at sikre, at der kun drives fiskeri i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik, bør fiskeriet forudsætte en fiskerilicens og, når særlige betingelser gælder, en fiskeritilladelse. Der bør endvidere gælde regler for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber.
- (14) For at sikre effektiv kontrol bør medlemsstaterne drive et fartøjsovervågningssystem, og fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover bør være udstyret med en anordning, der gør det muligt for medlemsstaterne automatisk at lokalisere og identificere disse fartøjer. Fiskerfartøjer bør desuden være udstyret med et automatisk identifikationsystem i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet ⁽³⁾, og medlemsstaterne bør anvende data fra dette system til krydskontrol.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

⁽³⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

- (15) Samarbejdet mellem EF-agenturerne og mellem medlemsstaternes myndigheder bør styrkes. Det bør således være muligt at sende data fra fartøjsovervågningsystemet, det automatiske identifikationssystem og fartøjssporingsystemet til EF-agenturerne og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der varetager overvågning med henblik på søfartssikkerhed, grænsekontrol, beskyttelse af havmiljøet og generel retshåndhævelse.
- (16) Det bør være op til Rådet at træffe beslutning om fremtidig anvendelse af elektronisk overvågningsudstyr og sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse og anden fiskerikontrolteknologi, når en sådan teknologi på en omkostningseffektiv måde fører til bedre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (17) Medlemsstaterne bør overvåge deres fiskerfartøjers aktiviteter i og uden for EF-farvande. For at fremme en effektiv overvågning bør førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover være forpligtet til at føre en fiskerilogbog og indsende landings- og omladningsopgørelser. For at udnytte den moderne teknologi bør fiskerilogbogen for fartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover være i elektronisk form, og landings- og omladningsopgørelserne bør indsendes elektronisk.
- (18) Fiskerfartøjernes fiskerilogbogsoplysninger bør kontrolleres på landingstidspunktet. Følgelig bør de, der er involveret i landingen og afsætningen af fisk og fiskevarer, forpligtes til at anmelde, hvor store mængder der er landet, omladet, udbudt til salg eller købt.
- (19) For små fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter ville en forpligtelse til at føre fiskerilogbog eller udfylde en landingsopgørelse være en uforholdsmæssigt stor byrde i forhold til deres fiskerikapacitet. For at sikre en passende kontrol med sådanne fartøjer bør medlemsstaterne overvåge deres aktiviteter ved at gennemføre en prøveudtagningsplan.
- (20) Ved at omlade på havet unddrager aktører sig ordentlig flag- eller kyststatskontrol, og på den måde kan de transportere ulovlig fangst. For at forbedre kontrollen bør omladninger i Fællesskabet kun være tilladt i udpegede havne.
- (21) Medlemsstaternes myndigheder bør kunne overvåge landinger af fisk i deres havne. Fiskerfartøjer, som deltager i fiskerier efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, og som er forpligtet til at registrere fiskerilogbogsoplysninger elektronisk, bør derfor forpligtes til på forhånd at meddele de pågældende myndigheder, at de har til hensigt at lande fisk i deres havne. Medlemsstaterne bør kunne nægte anløb af havn, hvis de krævede oplysninger ikke er fuldstændige.
- (22) Eftersom forvaltningen af fiskeriressourcer bygger på fiskerimuligheder, bør det sikres, at fangsterne og fiskeriindsatsen registreres korrekt, og at fangsterne og fiskeriindsatsen fradrages i flagmedlemsstatens kvoter og indsatsdeling. Fiskeriet bør lukkes, hvis kvoten eller indsatsdelingen er opbrugt.
- (23) På baggrund af kapacitetskravene til EF's fiskerflåde i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 2371/2002, Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2003 af 12. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til EF's flådepolitik som fastsat i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2104/2004 af 9. december 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 ⁽³⁾, bør der indføres instrumenter til kontrol af flådekapaciteten, som omfatter overvågning af maskineffekt og brug af fiskeredskaber. Medlemsstaterne bør derfor træffe foranstaltninger til at sikre, at fiskerilicensernes samlede kapacitet ikke overstiger det maksimale kapacitetsniveau, og at fiskerfartøjernes fremdrivningsmaskineffekt ikke overstiger disse fartøjers certificerede maskineffekt. Medlemsstaterne bør til dette formål certificere fremdrivningsmaskineffekten af de fiskerfartøjer, hvis fremdrivningsmaskineffekt overstiger 120 kW, og ligeledes på grundlag af en prøvetagningsplan kontrollere, at maskineffekten er i overensstemmelse med andre tilgængelige informationer.
- (24) Der bør anvendes særlige foranstaltninger i forbindelse med flerårige planer som et særligt middel til at beskytte de berørte bestande. Omladninger af fangster fra bestande, der er omfattet af en flerårig plan, bør kun være tilladt i udpegede havne, og kun hvis disse fangster er blevet vejret.
- (25) Der bør fastsættes særlige foranstaltninger, således at der kun anvendes tilladte redskaber, og at tabte redskaber bjerges.
- (26) Der bør gælde særlige regler for områder med fiskeribegrænsning. Proceduren for indførelse og ophævelse af realtidslukninger af fangstpladser bør fastlægges klart.

⁽¹⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 204 af 13.8.2003, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 365 af 10.12.2004, s. 19.

- (27) Eftersom rekreativt fiskeri kan have betydelig indvirkning på fiskeressourcerne, bør medlemsstaterne sikre, at dette fiskeri foregår på en sådan måde, at det er foreneligt med den fælles fiskeripolitikens mål. For bestande, der er omfattet af en genopretningsplan, bør medlemsstaterne indsamle data om rekreativt fiskeri. Hvis dette fiskeri har betydelig indvirkning på ressourcerne, bør Rådet have mulighed for at fastlægge specifikke forvaltningsforanstaltninger.
- (28) En samlet kontrolordning bør dække hele produktions- og afsætningskæden. Den bør omfatte et sammenhængende sporbarhedssystem, der kan supplere bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed ⁽¹⁾, og en øget kontrol med producentorganisationer. Den bør også beskytte forbrugernes interesser ved at give information om handelsbetegnelsen, produktionsmetoden og fangstområdet på hvert trin i afsætningen som anført i Kommissionens forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår forbrugeroplysning om fiskevarer og akvakulturprodukter ⁽²⁾. Den bør sikre overvågning af producentorganisationer i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2508/2000 af 15. november 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår operationelle programmer i fiskerisektoren ⁽³⁾.
- (29) For at sikre, at alle fangster kontrolleres behørigt, bør medlemsstaterne sikre, at alle fiskevarer først markedsføres eller registreres på et auktionscenter eller hos registrerede købere eller hos producentorganisationer. Da det er nødvendigt at kende den nøjagtige vægt af fangsterne for at følge kvoteudnyttelsen, bør medlemsstaterne sikre, at alle fiskevarer vejes, medmindre der er indført prøvetagningsplaner på grundlag af fælles metoder.
- (30) For at følge fangstens vej og gøre det muligt at kontrollere dens overensstemmelse med fangstdata bør registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, indsende salgsnoter. Hvis de har en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på over 200 000 EUR, bør salgsnotaterne indsendes elektronisk.
- (31) For at sikre, at Fællesskabets bevarelses- og handelsforanstaltninger overholdes, bør der træffes foranstaltninger til at kræve, at alle fiskevarer, for hvilke der hverken er indsendt salgsnota eller overtagelseserklæring, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal være ledsaget af et transportdokument, hvori deres art, oprindelse og vægt er angivet, medmindre der elektronisk er indsendt et transportdokument forud for transporten.
- (32) Medlemsstaterne gennemfører regelmæssig kontrol af producentorganisationerne for at sikre, at de overholder lovkraevne. De bør endvidere gennemføre kontrol med hensyn til pris- og interventionsordningerne.
- (33) Medlemsstaterne bør overvåge EF-farvande og træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis en observation eller sporing ikke svarer til de oplysninger, der er tilgængelige for dem.
- (34) Begrebet kontrolobservatorer og disses opgaver bør fastlægges klart med henblik på fremtidige kontrolobservatorordninger. Samtidig bør der desuden fastsættes regler for gennemførelse af inspektioner.
- (35) For at sikre en ensartet og effektiv retsforfølgelse af overtrædelser bør inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af Kommissionens embedsmænd, EF's fiskerikontrollører og embedsmænd i medlemsstaterne kunne bruges på samme måde som nationale rapporter. Samtidig bør medlemsstaterne oprette en elektronisk database med deres embedsmænds kontrol- og overvågningsrapporter.
- (36) For at styrke et fælles niveau for kontrol i EF-farvande bør der opstilles en liste over EF-kontrollører, og deres opgaver og beføjelser bør klarlægges. Af samme grund bør det på visse betingelser være muligt at foretage inspektioner af fiskerfartøjer uden for den inspicerende medlemsstats farvande.
- (37) I tilfælde af overtrædelse bør det sikres, at der træffes passende foranstaltninger, og at der kan foretages en effektiv opfølgning på overtrædelserne, uanset hvor den er sket. I visse tilfælde af alvorlig overtrædelse bør der være en forstærket opfølgning, så den kan efterforskes omgående. I den forbindelse bør medlemsstaterne også forpligtes til at træffe passende foranstaltninger, hvis en overtrædelse er opdaget af en EF-kontrollør. På visse betingelser bør retssagerne kunne overføres til flagmedlemsstaten eller til den medlemsstat, hvor overtræderen er statsborger.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 278 af 23.10.2001, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 289 af 16.11.2000, s. 8.

- (38) Statsborgere i medlemsstaterne bør afskrækkes fra at overtræde reglerne i den fælles fiskeripolitik. Da de foranstaltninger, der træffes efter overtrædelse af reglerne, er meget forskellige fra én medlemsstat til en anden, så der opstår forskelsbehandling af og illoyale konkurrencebetingelser for fiskerne, og det forhold, at der i visse medlemsstat ikke er indført afskrækkende, afbalancerede og effektive sanktioner, gør kontrollen mindre effektiv, er det på sin plads at indføre administrative sanktioner kombineret med et pointsystem for alvorlige overtrædelser for at opnå en reelt afskrækkende virkning.
- (39) Det vedvarende høje antal alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik i EF-farvande eller af EF-aktører skyldes i vid udstrækning, at bøderne for alvorlige overtrædelser af disse regler i henhold til den nationale lovgivning ikke har nogen afskrækkende virkning. Denne svaghed forværres yderligere af, at medlemsstaternes sanktionsniveauer er meget forskellige, hvilket tilskynder ulovlige aktører til at udøve deres aktivitet i farvande eller områder i den medlemsstat, hvor sanktionerne er mildest. Det er derfor hensigtsmæssigt at supplere maksimumsniveauet for sanktioner for alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik som fastsat i artikel 44 i forordning (EF) nr. 1005/2008 med sanktioner, der har afskrækkende virkning, idet der tages hensyn til skadens art, værdien af de fiskevarer, der er opnået ved den alvorlige overtrædelse, overtræderens økonomiske situation og enhver gentagelse af en overtrædelse. Der bør endvidere fastsættes umiddelbare håndhævelsesforanstaltninger og supplerende foranstaltninger.
- (40) Indførelse af sanktioner bør suppleres af et pointsystem for alvorlige overtrædelser, der danner grundlag for suspension af en fiskerilicens, hvis indehaveren af fiskerilicensen har fået et vist antal points som følge af sanktioner for alvorlige overtrædelser. Hvis fiskerilicensen er blevet suspenderet fem gange på grundlag af dette system, og det samme antal point gives på ny, inddrages fiskerilicensen helt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne i et nationalt register indføre samtlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (41) For at sikre, at målene for den fælles fiskeripolitik nås, bør Kommissionen kunne træffe effektive korrigerende foranstaltninger. Derfor bør Kommissionens ledelseskapacitet og dens evne til at gribe ind på en måde, der står mål med omfanget af medlemsstatens overtrædelse, styrkes. Kommissionen bør have beføjelser til at foretage inspektioner uden forudgående varsel og på uafhængig måde for at føre tilsyn med de kontroloperationer, der gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder.
- (42) Med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser og sikre den overordnede interesse i bevarelse af fiskeressourcerne bør finansiel støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten ⁽²⁾ være betinget af, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser med hensyn til fiskerikontrol, og suspension og bortfald af sådan finansiel støtte bør være en mulighed i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkeligt omfang gennemfører den fælles fiskeripolitikens regler, således at det berører effektiviteten af de finansierede foranstaltninger.
- (43) Kommissionen bør have beføjelser til at lukke et fiskeri, når en medlemsstats kvote eller selve TAC'en er opbrugt. Kommissionen bør også have beføjelser til at nedsætte kvoter og indsatsfordelinger for at sikre, at begrænsningerne af fiskerimulighederne overholdes fuldt ud. Kommissionen bør endvidere have kapacitet til at træffe hasteforanstaltninger, hvis der foreligger bevis for, at en medlemsstats fiskeri eller foranstaltninger undergraver forvaltningsplanernes bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger eller truer det marine økosystem.
- (44) Udvekslingen af oplysninger i elektronisk form med andre medlemsstater og Kommissionen eller det organ, den har udpeget, bør sikres. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, bør have direkte adgang til medlemsstaternes fiskeridata, så den kan kontrollere, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, og kan gribe ind, hvor der konstateres uoverensstemmelser.
- (45) For at gøre kommunikationen bedre bør medlemsstaternes kompetente myndigheder oprette websteder med generelle oplysninger på en offentligt tilgængelig del og operationelle bearbejdelse af oplysninger på en sikret del af webstedet. Det bør endvidere sikres, at medlemsstaternes kompetente myndigheder med hensyn til gennemførelsen af denne forordning samarbejder med hinanden, med Kommissionen og med det organ, Kommissionen har udpeget, samt med tredjelandes kompetente myndigheder.
- (46) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾. Alle Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(1) EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

(2) EUT L 160 af 14.6.2006, s. 1.

(3) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(47) EF-Fiskerikontrolagenturets mandat bør justeres og udvides, så det støtter en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, sikrer organisering af operationelt samarbejde, sørger for bistand til medlemsstaterne og gør det muligt at oprette en beredskabsenhed, hvis der konstateres en alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik. Det bør ligeledes have mulighed for selv at anskaffe det nødvendige udstyr til at kunne gennemføre fælles ressourceanvendelsesplaner og samarbejde om gennemførelsen af EF's integrerede havpolitik.

(48) De data, der indsamles og udveksles i forbindelse med denne forordning, bør behandles i overensstemmelse med de gældende regler om fortrolighed. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ bør gælde for behandling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne, når de anvender denne forordning. Kommissionens behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning bør være underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾.

(49) For at bringe EF-lovgivningen i overensstemmelse med denne forordning bør visse forordninger vedrørende kontrolbestemmelser ændres.

(50) Da der med denne forordning indføres en ny, samlet kontrolordning, bør forordning (EØF) nr. 2847/93, Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser ⁽³⁾ samt Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006 af 21. december 2006 om elektronisk registrering og indberetning af fiskeriplysninger og om teledetektionsmetoder ⁽⁴⁾ ophæves.

(51) For at give medlemsstaterne den fornødne tid til at tilpasse sig til nogle af de nye forpligtelser i henhold til denne forordning bør anvendelsen af visse bestemmelser udskydes til et senere tidspunkt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 408 af 30.12.2006, s. 1.

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes der en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse (i det følgende benævnt »EF-kontrolordningen«) for at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, og som udføres på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerifartøjer eller, uden at det berører flagmedlemsstatens primære ansvar, af medlemsstaternes statsborgere.

2. Aktiviteter i marine farvande ved de oversøiske territorier og lande, der er omhandlet i bilag II til traktaten, behandles som aktiviteter, der finder sted i tredjelandes marine farvande.

Artikel 3

Forhold til internationale og nationale bestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat i fiskeriaftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande, eller som gælder inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller lignende aftaler, i hvilke Fællesskabet er kontraherende part eller ikke-kontraherende samarbejdspart.

2. Denne forordning er ikke til hinder for nationale kontrolbestemmelser, som er mere vidtgående end forordningens mindstekrav, hvis de er i overensstemmelse med EF-lovgivningen og med den fælles fiskeripolitik. Medlemsstaterne skal på Kommissionens anmodning meddele de pågældende kontrolbestemmelser.

Artikel 4

Definitioner

I forbindelse med denne forordning finder definitionerne i forordning (EF) nr. 2371/2002 anvendelse. Desuden finder følgende definitioner anvendelse:

1) »fiskeri«: sporing af fisk, udsætning, sætning, trækning og indhaling af fiskeredskaber, ombordtagning af fangst, omladning, opbevaring om bord, forarbejdning om bord, overførsel, anbringelse i bur af fisk, opfødning og landing af fisk og fiskevarer

- 2) »reglerne i den fælles fiskeripolitik«: EF-lovgivning om bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, om akvakultur og om forarbejdning, transport og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter
- 3) »kontrol«: overvågning og opsyn
- 4) »inspektion«: enhver kontrol, som gennemføres af embedsmænd til sikring af, at bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik overholdes, og som anføres i en inspektionsrapport
- 5) »overvågning«: iagttagelse af fiskeri på grundlag af observationer foretaget af inspektionsfartøjer eller officielle fly og tekniske sporings- og identifikationsmetoder
- 6) »embedsmand«: en person, der er godkendt af en national myndighed, Kommissionen eller EF-Fiskerikontrolagenturet til at foretage inspektion
- 7) »EF-kontrollører«: embedsmænd fra en medlemsstat eller Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, hvis navne er inkluderet i den i medfør af artikel 79 etablerede liste
- 8) »kontrolobservatør«: en person, der er godkendt af en national myndighed til at observere, hvordan reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes
- 9) »fiskerilicens«: et officielt dokument, der i henhold til nationale regler giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer. Det indeholder minimumskrav til identifikation, tekniske specifikationer og udrustning af et EF-fiskerifartøj
- 10) »fiskeritilladelse«: en fiskeritilladelse udstedt til et EF-fiskerifartøj ud over dets fiskerilicens, der giver det ret til specifikt fiskeri i en specifik periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser
- 11) »automatisk identifikationssystem«: et uafhængigt og kontinuerligt fartøjsidentifikations- og overvågningssystem, der giver skibe mulighed for elektronisk at udveksle skibsdata, herunder identifikation, position, kurs og fart, med andre skibe i nærheden og myndigheder på land
- 12) »FOS-data« (FOS = fartøjsovervågningssystem): data om fiskerifartøjets identifikation og geografiske position samt dato, tidspunkt, kurs og fart, der overføres af satellitsporingsudstyr installeret om bord på fiskerifartøjer til fiskeriovervågningscentret i den pågældende flagmedlemsstat
- 13) »fartøjssporingssystem«: en satellitbaseret telemålingsteknologi, som kan identificere fartøjer og spore deres position på havet
- 14) »område med fiskeribegrænsning«: et marint område under en medlemsstats jurisdiktion, som er blevet defineret af Rådet, og hvor fiskeri enten er begrænset eller forbudt
- 15) »fiskeriovervågningscenter«: et operationelt center oprettet af en flagmedlemsstat, der er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel
- 16) »omladning«: overførsel af alle eller nogle af de fiskevarer eller akvakulturprodukter, der er om bord på et skib, til et andet skib
- 17) »risiko«: sandsynligheden for en hændelse, der kan opstå, og som vil betyde en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- 18) »risikostyring«: systematisk identifikation af risici og gennemførelse af alle foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse disse risici. Dette indebærer aktiviteter som indsamling af data og oplysninger, analyse og vurdering af risici, fastsættelse og iværksættelse af tiltag samt regelmæssig kontrol af processen og dens resultater baseret på internationale kilder og strategier, fællesskabskilder og -strategier samt nationale kilder og strategier
- 19) »operatør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- 20) »parti«: en mængde fiskevarer og akvakulturprodukter af en given art, der har gennemgået samme behandling, og som stammer fra samme relevante geografiske område og samme fiskerifartøj eller gruppe af fiskerifartøjer eller samme akvakulturproduktionsenhed
- 21) »forarbejdning«: den proces, hvorved slutproduktet blev frembragt. Der er tale om filetering, pakning, konservering i dåse, frysning, røgning, saltning, kogning, anbringelse i saltlage eller tørring eller tilberedning af fisk til markedet på alle andre måder
- 22) »landing«: den første losning af enhver mængde fiskevarer fra et fiskerifartøj til land
- 23) »detailhandel«: håndtering og/eller forarbejdning af levende akvatiske ressourcer samt oplagring heraf på salgsstedet eller levering til den endelige forbruger, inkl. distribution

- 24) »flerårige planer«: genopretningsplaner, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002, forvaltningsplaner, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 samt andre fællesskabsbestemmelser vedtaget i medfør af EF-traktatens artikel 37 om specifikke forvaltningsforanstaltninger for særlige fiskebestande for flere år
- 25) »kyststat«: den stat, i hvis farvande, dvs. farvande, der henhører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, eller i hvis havne en aktivitet finder sted
- 26) »håndhævelse«: enhver handling for at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- 27) »certificeret maskineffekt«: den maksimale kontinuerlige maskineffekt, der kan opnås ved en maskines outputflange ifølge det certifikat, der er udstedt af medlemsstatens myndigheder eller klassifikationsvirksomheder eller andre operatører, de har udpeget
- 28) »rekreativt fiskeri«: ikke-kommercielt fiskeri, der udnytter marine levende akvatiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport
- 29) »flytning«: fiskeriaktiviteter, hvor fangsten eller en del heraf overføres eller flyttes fra fælles fiskeredskaber til et fartøj eller fra et fiskerfartøjs last eller dets fiskeredskaber til et opbevaringsnet, en beholder eller et bur uden for fartøjet, hvor fangsten opbevares indtil landingen
- 30) »relevant geografisk område«: et havområde, der betragtes som en enhed med henblik på geografisk klassifikation i forbindelse med fiskeri udtrykt ved henvisning til et FAO-underområde, -afsnit eller -underafsnit eller eventuelt en statistisk ICES-rektangel, et fiskeriindsatsområde, et økonomisk område eller et område, der er afgrænset af geografiske koordinater
- 31) »fiskerfartøj«: ethvert fartøj, der er udstyret til erhvervsmæssig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer
- 32) »fiskerimuligheder«: en fastsat ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats.

AFSNIT II

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 5

Generelle principper

1. Medlemsstaterne kontrollerer de aktiviteter, som gennemføres af enhver fysisk eller juridisk person, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, og som udøves på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion, især fiskeri, omladning, overførsel af fisk til bure eller akvakulturanlæg, herunder opfedningsanlæg, landing, import, transport, forarbejdning, afsætning og oplagring af fiskevarer og akvakulturprodukter.

2. Medlemsstaterne kontrollerer også adgangen til farvande og ressourcer og kontrollerer aktiviteter uden for EF-farvande, der udøves af EF-fartøjer, der fører deres flag, og, uden at det berører flagmedlemsstatens primære ansvar, af deres statsborgere.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, bevilger tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer og opretter den administrative og tekniske struktur, der er en forudsætning for kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitikens anvendelsesområde. De stiller alle nødvendige midler til rådighed for deres kompetente myndigheder og embedsmænd, så de kan udføre deres opgaver.

4. Hver medlemsstat sikrer, at kontrol, inspektion og håndhævelse udføres uden forskelsbehandling med hensyn til sektorer, fartøjer eller personer og på basis af risikostyring.

5. I hver medlemsstat koordinerer en central myndighed alle nationale kontrolmyndigheders kontrolaktiviteter. Den er også ansvarlig for at koordinere indsamling, behandling og certificering af oplysninger om fiskeri og for at rapportere til, samarbejde med og sikre videregivelse af oplysninger til Kommissionen, EF-Fiskerikontrolagenturet oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 768/2005⁽¹⁾, andre medlemsstater og eventuelt tredjelande.

6. I overensstemmelse med proceduren i artikel 103 er det en forudsætning for at modtage bidrag fra Den Europæiske Fiskerifond, jf. forordning (EF) nr. 1198/2006, og EF-bidrag til foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, litra a), i forordning (EF) nr. 861/2006, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at sikre, at de af reglerne i den fælles fiskeripolitik, der vedrører eller har indvirkning på effektiviteten af de finansierede foranstaltninger, overholdes og håndhæves, og til i den forbindelse at anvende og opretholde en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning.

7. Kommissionen og medlemsstaterne skal i overensstemmelse med deres respektive ansvar sørge for, at målene i denne forordning nås i forvaltningen og kontrollen af finansiel støtte fra Fællesskabet.

AFSNIT III

GENERELLE BETINGELSER FOR ADGANG
TIL FARVANDE OG RESSOURCER

Artikel 6

Fiskerilicens

1. Et EF-fiskerfartøj må kun anvendes til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, hvis det har en gyldig fiskerilicens.

⁽¹⁾ EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

2. Flagmedlemsstaten sørger for, at oplysningerne i fiskerilicensen er nøjagtige og i overensstemmelse med oplysningerne i EF-fiskerflåderegistret, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

3. Flagmedlemsstaten suspenderer midlertidigt fiskerilicensen for et fartøj, der er omfattet af midlertidig oplægning besluttet af den pågældende medlemsstat, eller som har fået sin fiskeritilladelse suspenderet, jf. artikel 45, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1005/2008.

4. Flagmedlemsstaten inddrager permanent et fartøjs fiskerilicens, hvis fartøjet er omfattet af en kapacitetstilpasningsforanstaltning, jf. artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002, eller har fået sin fiskeritilladelse inddraget, jf. artikel 45, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1005/2008.

5. Flagmedlemsstaten udsteder, forvalter og inddrager fiskerilicensen i overensstemmelse med de detaljerede regler, der vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 7

Fiskeritilladelse

1. Et EF-fiskerfartøj, der fisker i EF-farvande, må kun udføre specifikke former for fiskeri, hvis disse er anført i en gyldig fiskeritilladelse, når fiskeriet eller de fiskeriområder, hvor disse former for fiskeri er tilladt, er omfattet af:

- a) en fiskeriindsatsordning
- b) en flerårig plan
- c) et område med fiskeribegrænsning
- d) fiskeri i videnskabeligt øjemed
- e) andre tilfælde i henhold til EF-lovgivningen.

2. Hvis en medlemsstat har en specifik ordning for nationale fiskeritilladelser, sender den på anmodning Kommissionen et resumé af oplysningerne i den udstedte tilladelse og de dertil svarende aggregerede tal for fiskeriindsatsen.

3. Såfremt flagmedlemsstaten har indført nationale bestemmelser i form af en national fiskeritilladelsesordning med henblik på tildeling af de fiskerimuligheder, den har, til individuelle fartøjer, sender den på anmodning Kommissionen oplysninger om de fiskerfartøjer, der har fået tilladelse til at udøve fiskeri inden for et givet fiskeri, herunder navnlig deres eksterne identifikationsnummer, de berørte fiskerfartøjers navn og de individuelle fiskerimuligheder, de har fået tildelt.

4. Der udstedes ikke en fiskeritilladelse, hvis det pågældende fiskerfartøj ikke har en fiskerilicens udstedt i overensstemmelse med artikel 6, eller hvis dets fiskerilicens er blevet suspenderet eller inddraget. En fiskeritilladelse inddrages automatisk, hvis den til fartøjet svarende fiskerilicens er blevet inddraget permanent. Den suspenderes, hvis fiskerilicensen er blevet midlertidigt suspenderet.

5. Der vedtages detaljerede regler for anvendelse af denne artikel efter proceduren i artikel 119.

Artikel 8

Mærkning af fiskeredskaber

1. Føreren af et fiskerfartøj skal opfylde betingelserne og overholde restriktionerne for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber.

2. Der vedtages detaljerede regler for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber efter proceduren i artikel 119.

Artikel 9

Fartøjsovervågningssystem

1. Medlemsstaterne skal drive et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor disse fartøjer måtte befinde sig, og af fiskeri i medlemsstaternes farvande.

2. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i de flerårige planer skal et fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover have et fuldt funktionsdygtigt udstyr installeret om bord, der gør, at fartøjet automatisk sender positionsdata med regelmæssige mellemrum, så det kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningssystemet. Det skal også tillade, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter tager stikprøver på fiskerfartøjet. For fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter, anvendes denne artikel fra den 1. januar 2012.

3. Når et fiskerfartøj er i en anden medlemsstats farvande, skal flagmedlemsstaten stille FOS-data for det pågældende fartøj til rådighed gennem automatisk overførsel til kystmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter. FOS-data skal også, på anmodning, gøres tilgængelige for den medlemsstat, i hvis havne et fiskerfartøj sandsynligvis vil lande sine fangster, eller i hvis farvande fiskerfartøjet sandsynligvis vil fortsætte sit fiskeri.

4. Hvis et EF-fiskerfartøj fisker i et tredjelands farvande eller i områder på åbent hav, hvor fiskeressourcerne forvaltes af en international organisation, og hvis aftalen med det pågældende tredjeland eller gældende regler for den internationale organisation foreskriver det, skal sådanne data også gøres tilgængelige for det pågældende land eller den pågældende organisation.

5. En medlemsstat kan fritage EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra kravet om at have installeret et fartøjsovervågningssystem, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller

b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

6. Tredjelandfiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover og tredjelandshjælpesfiskerfartøjer, der udøver aktiviteter i tilknytning til fiskeri i EF-farvande, skal have en fuldt funktionsdygtig anordning installeret om bord, der gør, at fartøjet sender positionsdata med regelmæssige mellemrum, så det automatisk kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningsystemet på samme måde som EF-fiskerfartøjer.

7. Medlemsstaterne opretter og varetager driften af fiskeriovervågningscentre, der overvåger fiskeriet og fiskeriindsatsen. En given medlemsstats fiskeriovervågningscenter skal overvåge de fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, uanset hvilke farvande de fisker i, og uanset hvilken havn de befinder sig i, samt EF-fiskerfartøjer, der fører andre medlemsstats flag, og tredjelandfartøjer, der er omfattet af et fartøjsovervågnings-system, og som fisker i farvande henhørende under den pågældende medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

8. Hver flagmedlemsstat udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for fiskeriovervågningscentret, og træffer passende foranstaltninger til at sikre, at dens fiskeriovervågningscenter har det nødvendige personale og er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel. Medlemsstaterne skal sørge for backup-procedurer og genopretningsprocedurer i tilfælde af systemsvigt. Medlemsstaterne kan drive et fælles fiskeriovervågningscenter.

9. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at ethvert fiskerfartøj, der fører dens flag, får installeret et fartøjsovervågningsystem.

10. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 10

Automatisk identifikationssystem

1. Et fiskerfartøj med en længde overalt på over 15 meter skal i henhold til punkt 3, del I, i bilag II til direktiv 2002/59/EF have monteret et automatisk identifikationssystem, som til stadighed er i drift og overholder de af Den Internationale Søfartsorganisation fastsatte standarder, jf. kapitel V, regel 19, afsnit 2.4.5 i SOLAS-konventionen fra 1974.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

a) fra den 31. maj 2014 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, men mindre end 18 meter

b) fra den 31. maj 2013 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 18 meter eller derover, men mindre end 24 meter

c) fra den 31. maj 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover, men mindre end 45 meter.

3. Medlemsstaterne kan bruge data fra det automatiske identifikationssystem, når sådanne data er tilgængelige, til at foretage krydskontroller med andre tilgængelige data i overensstemmelse med artikel 109 og 110. Til det formål sikrer medlemsstaterne, at data fra det automatiske identifikationssystem for fiskerfartøjer, der fører deres flag, er tilgængelige for deres nationale fiskerikontrolmyndigheder.

Artikel 11

Fartøjssporingsystem

Når medlemsstaterne har klart belæg for, at det er omkostnings-effektivt i forhold til brug af traditionelle kontrolmetoder til sporing af fiskerfartøjer, anvender de et fartøjssporingsystem, der giver dem mulighed for at sammenholde positionsoplysninger fra telebilleder sendt til jorden via satellit eller andre tilsvarende systemer med de oplysninger, der modtages af fartøjsovervågnings-systemet eller det automatiske identifikationssystem, med henblik på at påvise fiskerfartøjers tilstedeværelse i et givet område. Medlemsstaterne sørger for, at deres fiskeriovervågningscentre råder over den tekniske kapacitet til at bruge et fartøjssporingsystem.

Artikel 12

Overførsel af data i overvågningsøjemed

Data fra fartøjsovervågningsystemet, det automatiske identifikationssystem og fartøjssporingsystemet, som indsamles i forbindelse med denne forordning, kan sendes til EF-agenturerne og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der varetager overvågning med henblik på søfartssikkerhed, grænsekontrol, beskyttelse af havmiljøet og generel retshåndhævelse.

Artikel 13

Ny teknologi

1. Rådet kan med hjemmel i traktatens artikel 37 træffe beslutning om forpligtelsen til at bruge elektronisk overvågningsudstyr og sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse. Med henblik på at vurdere, hvilken teknologi der skal anvendes, gennemfører medlemsstaterne på eget initiativ eller i samarbejde med Kommissionen eller det organ, den udpeger, pilotprojekter vedrørende sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse før den 1. juni 2013.

2. Rådet kan med hjemmel i traktatens artikel 37 træffe beslutning om indførelse af anden ny fiskerikontrolteknologi, når sådan teknologi på en omkostningseffektiv måde fører til bedre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

AFSNIT IV

FISKERIKONTROL

KAPITEL I

Kontrol med udnyttelsen af fiskerimuligheder

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 14

Udfyldelse og forelæggelse af fiskerilogbog

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer skal førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter med specifik angivelse af alle mængder af hver art, der fanges og opbevares om bord, over 50 kg, udtrykt i levende vægt.

2. Den i stk. 1 omhandlede fiskerilogbog skal især indeholde følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- c) fangstdatoen
- d) afsejlingsdatoen fra og ankomstdatoen til havn samt fangst-rejsens varighed
- e) type redskaber, maskestørrelse og -dimension
- f) de skønnede mængder af hver art i kilogram levende vægt eller eventuelt antallet af fisk
- g) antallet af fiskeriaktiviteter.

3. Den tilladte tolerance for de i fiskerilogbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kilogram der er om bord, er 10 % for alle arter.

4. Førere af EF-fiskerfartøjer skal i deres fiskerilogbog også registrere alle skønnede udsmid over 50 kg udtrykt i levende vægt for alle arter.

5. I fiskerier, der er omfattet af en EF-fiskeriindsatsordning, skal førere af EF-fiskerfartøjer i deres fiskerilogbøger registrere og gøre rede for, hvor lang tid de har opholdt sig i et område, på følgende måde:

- a) med hensyn til trukne redskaber:
 - i) hver indsejling i og udsejling af havn beliggende i det pågældende område
 - ii) hver indsejling i og udsejling af havområder, for hvilke der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer

- iii) fangster om bord efter art i kilogram levende vægt på tidspunktet for udsejling af området eller før indsejling i en havn beliggende i det pågældende område

- b) med hensyn til passive redskaber:
 - i) hver indsejling i og udsejling af havn beliggende i det pågældende område
 - ii) hver indsejling i og udsejling af havområder, for hvilke der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer
 - iii) dato og klokkeslæt for sætning eller gensætning af passive redskaber i disse områder
 - iv) dato og klokkeslæt for afslutning af fiskeri med passive redskaber
 - v) fangster om bord efter art i kilogram levende vægt på tidspunktet for udsejling af området eller før indsejling i en havn beliggende i det pågældende område.

6. Førere af EF-fiskerfartøjer skal fremlægge fiskerilogbogsoplysningerne snarest muligt og senest 48 timer efter landing:

- a) til deres flagmedlemsstat og

- b) hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.

7. Ved omregning af vægten af opbevaret eller forarbejdet fisk til levende vægt anvender førere af EF-fiskerfartøjer den omregningsfaktor, der er fastsat efter proceduren i artikel 119.

8. Førere af tredjelandsfiskerfartøjer, der fisker i EF-farvande, registrerer de i denne artikel omhandlede oplysninger på samme måde som førere af EF-fiskerfartøjer.

9. Fartøjsføreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i fiskerilogbogen, er nøjagtige.

10. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

*Artikel 15***Elektronisk udfyldelse og indsendelse af fiskerilogbogsdata**

1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover registrerer de i artikel 14 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed mindst en gang om dagen.

2. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover fremsender de i artikel 14 omhandlede oplysninger på anmodning fra flagstatens kompetente myndighed og fremsender under alle omstændigheder de relevante fiskerilogbogsoplysninger efter afslutning af fiskeriet og inden anløb af havn.

3. Stk. 1 finder anvendelse:

- a) fra den 1. januar 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter
- b) fra den 1. juli 2011 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover men mindre end 24 meter og
- c) fra den 1. januar 2010 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover.

4. En medlemsstat kan fritage førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra stk. 1, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
- b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

5. Førere af EF-fiskerfartøjer, der registrerer og indberetter deres fiskeridata elektronisk, fritages for forpligtelsen til at føre fiskerilogbog, landingsopgørelser og omladningsopgørelser i papirform.

6. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om anvendelse af elektroniske indberetningssystemer på fartøjer, der fører deres flag, i de farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion. De fartøjer, der er omfattet af sådanne aftaler, fritages i de pågældende farvande for at føre fiskerilogbog i papirform.

7. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, fra den 1. januar 2010 registrerer og sender de i artikel 14 omhandlede oplysninger elektronisk.

8. En kystmedlemsstats kompetente myndigheder accepterer elektroniske rapporter fra flagmedlemsstaten med de data fra fiskerfartøjer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

9. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 16

Fiskerfartøjer, der er fritaget for fiskerilogbogskrav

1. Hver medlemsstat overvåger i form af stikprøvekontrol de aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som er fritaget for kravene i artikel 14 og 15, for at sikre, at sådanne fartøjer overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede overvågning udarbejder hver medlemsstat en prøvetagningsplan på grundlag af metoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 119 og sender den hvert år senest den 31. januar til Kommissionen med angivelse af, hvilke metoder der er anvendt ved udarbejdelse af planen. Prøvetagningsplanerne skal så vidt muligt være stabile over tid og standardiserede inden for de relevante geografiske områder.

3. Medlemsstater, der kræver, at fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter, som fører deres flag, skal fremlægge fiskerilogbøger som omhandlet i artikel 14 i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, fritages for forpligtelsen i denne artikels stk. 1 og 2.

4. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 accepteres salgsnotaer, der forelægges i overensstemmelse med artikel 62 og 63, som en alternativ foranstaltning til prøvetagningsplaner.

Artikel 17

Forhåndsmeddelelse

1. Førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, som deltager i fiskerier efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, og som er forpligtet til at registrere fiskerilogbogsoplysninger elektronisk efter bestemmelserne i artikel 15, meddeler mindst fire timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) navnet på bestemmelseshavnen og anløbsformålet, f.eks. landing, omladning eller adgang til tjenester
- c) datoer for fangstrejsen og de relevante geografiske områder, hvor fangsterne er taget
- d) forventet dato og klokkeslæt for ankomst i havn
- e) mængden af hver art, der er registreret i fiskerilogbogen
- f) mængden af hver art, der skal landes eller omlades.

2. Når et EF-fiskerfartøj ønsker at anløbe en havn i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, skal de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks ved modtagelsen videresende den elektroniske forhåndsmeddelelse til den pågældende kystmedlemsstats kompetente myndigheder.

3. De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan give tilladelse til en tidligere indsejling i havn.

4. De elektroniske fiskerilogbogsdata, der er omhandlet i artikel 15, og den elektroniske forhåndsmeddelelse kan sendes i en elektronisk overførsel.

5. Føreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i den elektroniske forhåndsmeddelelse, er nøjagtige.

6. Efter proceduren i artikel 119 kan Kommissionen fritage visse kategorier af fiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, der kan forlænges, eller træffe beslutning om en anden meddelelsesperiode under hensyntagen blandt andet til typen af fiskevarer og afstanden mellem fiskepladserne, landingsstederne og de havne, hvor de pågældende fiskerfartøjer er registreret.

Artikel 18

Forhåndsmeddelelse af landing i en anden medlemsstat

1. Førerne af EF-fiskerfartøjer, der ikke er forpligtet til at registrere fiskerilogbogsoplysninger elektronisk, før bestemmelserne i artikel 15, stk. 3, er trådt i kraft, og som ønsker at anvende en havn eller landingsfaciliteter i en anden kystmedlemsstat end deres flagmedlemsstat, meddeler mindst fire timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten de oplysninger, der er nævnt i artikel 17, stk. 1.

2. De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan give tilladelse til en tidligere indsejling.

Artikel 19

Tilladelse til at anløbe havn

De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan nægte fiskerfartøjer at anløbe havn, hvis de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17 og 18, ikke er fuldstændige, undtagen i tilfælde af force majeure.

Artikel 20

Omladningsaktiviteter

1. Det er forbudt at omlade fisk på havet i EF-farvande. Omladning må kun finde sted, forudsat at der er givet tilladelse og betingelserne i denne forordning er opfyldt, i havne eller steder tæt på kysten i medlemsstater, der er udpeget til dette formål, og på de betingelser, der er fastlagt i artikel 43, stk. 5.

2. Hvis omladningen afbrydes, kan der kræves tilladelse til at genoptage den.

3. Ved anvendelsen af denne artikel anses flytning, partrawlingsaktiviteter og fiskeriaktiviteter mellem to eller flere EF-fiskerfartøjer ikke som omladning.

Artikel 21

Udfyldelse og forelæggelse af omladningsopgørelse

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer udfylder førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover, som er involveret i en omladningsaktivitet, en omladningsopgørelse, der specifikt angiver alle mængder af hver art, der omlades eller modtages, over 50 kg, udtrykt i levende vægt.

2. Den i stk. 1 omhandlede omladningsopgørelse skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) både det omladende og det modtagende fiskerfartøjs eksterne identifikationsnummer og navn
- b) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- c) de skønnede mængder af hver art i kilogram produktvægt, fordelt efter produktets behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
- d) det modtagende fiskerfartøjs bestemmelsehavn
- e) den udpegede omladningshavn.

3. Den tilladte tolerance for de i omladningsopgørelsen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kilogram der omlades eller modtages, er 10 % for alle arter.

4. Førerne af både det omladende og det modtagende fiskerfartøj skal hver især snarest muligt og senest 48 timer efter omladningen indsende en omladningsopgørelse:

- a) til deres flagmedlemsstat(er) og
- b) hvis omladningen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.

5. Førerne af både det omladende og det modtagende fiskerfartøj er hver især ansvarlige for, at de data, der indføres i omladningsopgørelsen, er nøjagtige.

6. Efter proceduren i artikel 119 kan Kommissionen fritage visse kategorier af fiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, der kan forlænges, eller træffe beslutning om en anden meddelelsesperiode under hensyntagen blandt andet til typen af fiskevarer og afstanden mellem fiskepladserne, omladningsstederne og de havne, hvor de pågældende fiskerfartøjer er registreret.

7. Omladningsopgørelsesprocedurer og -formularer fastlægges efter proceduren i artikel 119.

*Artikel 22***Elektronisk udfyldelse og indsendelse af omladningsopgørelsesdata**

1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover registrerer de i artikel 21 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed inden 24 timer efter afslutningen af omladningen.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

- a) fra den 1. januar 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter
- b) fra den 1. juli 2011 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, men mindre end 24 meter og
- c) fra den 1. januar 2010 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover.

3. En medlemsstat kan fritage førerne af EF-fartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra bestemmelserne i stk. 1, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
- b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

4. En kystmedlemsstats kompetente myndigheder accepterer elektroniske rapporter fra flagmedlemsstaten med de data fra fiskerfartøjer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

5. Når et EF-fiskerfartøj omlader sine fangster i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, videresender de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks efter modtagelsen omladningsopgørelsesdataene elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fangsten er blevet omladet, og hvor fangsten skal landes.

6. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, fra den 1. januar 2010 registrerer og sender de i artikel 21 omhandlede oplysninger elektronisk.

7. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

*Artikel 23***Udfyldelse og forelæggelse af landingsopgørelse**

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer udfylder føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på 10 meter eller derover eller dennes repræsentant en landingsopgørelse og anfører specifikt alle mængder af hver art, der er landet.

2. Den i stk. 1 omhandlede landingsopgørelse skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- c) mængderne af hver art i kilogram produktvægt, fordelt efter produktets behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
- d) landingshavnen.

3. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes repræsentant indsender snarest muligt og senest 48 timer efter afslutningen af landingen landingsopgørelsen:

- a) til sin flagmedlemsstat og
- b) hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.

4. Føreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i landingsopgørelsen, er nøjagtige.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

*Artikel 24***Elektronisk udfyldelse og indsendelse af landingsopgørelsesdata**

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover eller dennes repræsentant registrerer de i artikel 23 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed inden 24 timer efter afslutningen af landingen.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

- a) fra den 1. januar 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter
- b) fra den 1. juli 2011 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, men mindre end 24 meter og
- c) fra den 1. januar 2010 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover.

3. En medlemsstat kan fritage førerne af EF-fartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra stk. 1,

- a) hvis de udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande, eller

- b) hvis de aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

Afdeling 2

Kontrol af fiskeriindsatsen

4. Når et EF-fiskerfartøj lander sine fangster i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, videresender de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks efter modtagelsen landingsopgørelsesdataene elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fangsten blev landet.

Artikel 26

Overvågning af fiskeriindsatsen

5. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes repræsentant, som registrerer de i artikel 23 omhandlede oplysninger elektronisk, og som lander sin fangst i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, er fritaget fra kravet om at indsende en landingsopgørelse i papirform til kystmedlemsstaten.

6. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, fra den 1. januar 2010 registrerer og sender de i artikel 23 omhandlede oplysninger elektronisk.

7. En kystmedlemsstats kompetente myndigheder accepterer elektroniske rapporter fra flagmedlemsstaten med de data fra fiskerfartøjer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

8. Landingsopgørelsesprocedurer og -formularer fastlægges efter proceduren i artikel 119.

1. Medlemsstaterne kontrollerer overholdelsen af ordningerne vedrørende fiskeriindsatsen i de geografiske områder, hvor den maksimalt tilladte fiskeriindsats finder anvendelse. De sikrer, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, ikke befinder sig i et geografisk område, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, når de medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller de eventuelt udøver fiskeri, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, medmindre den maksimalt tilladte fiskeriindsats, de har til rådighed, ikke er overskredet, og den indsats, der er til rådighed for det enkelte fiskerfartøj, ikke er opbrugt.

2. Når et fiskerfartøj, der medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen eller udøver fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, i løbet af samme dag passerer to eller flere geografiske områder, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, skal dets fiskeriindsats med forbehold af særlige regler modregnes i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for de pågældende fiskeredskaber eller det pågældende fiskeri og det pågældende geografiske område, hvor den største del af tiden blev tilbragt den pågældende dag.

3. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, under en bestemt fangstrejse i et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, har tilladt et fiskerfartøj at anvende mere end ét fiskeredskab eller fiskeredskaber, der tilhører mere end én gruppe af fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes fiskeriindsatsen under denne fangstrejse samtidigt i den maksimalt tilladte fiskeriindsats, der er til rådighed for denne medlemsstat, og for hvert af de pågældende fiskeredskaber eller grupper af fiskeredskaber og det pågældende geografiske område.

4. Hvis fiskeredskaber tilhører samme gruppe af fiskeredskaber, der er omfattet af ordningen vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes fiskeriindsatsen i et geografisk område fra fartøjer, der medfører sådanne redskaber, kun én gang i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for den pågældende gruppe af fiskeredskaber og det pågældende geografiske område.

Artikel 25

Fartøjer, der er fritaget for krav om landingsopgørelse

1. Hver medlemsstat overvåger i form af stikprøvekontrol de aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som er fritaget for de i artikel 23 og 24 omhandlede krav om landingsopgørelse, for at sikre, at sådanne fartøjer overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede overvågning udarbejder hver medlemsstat en prøvetagningsplan på grundlag af metoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 119 og sender den hvert år senest den 31. januar til Kommissionen med angivelse af, hvilke metoder der er anvendt ved udarbejdelse af planen. Prøvetagningsplanerne skal så vidt muligt være stabile over tid og standardiserede inden for de relevante geografiske områder.

3. Medlemsstater, der kræver, at fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter, som fører deres flag, fremlægger landingsopgørelser som omhandlet i artikel 23 i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, fritages for forpligtelsen i denne artikels stk. 1 og 2.

4. Uanset stk. 1 og 2 accepteres salgsnotaer, der forelægges i overensstemmelse med artikel 62 og 63, som en alternativ foranstaltning til prøvetagningsplaner.

5. Medlemsstaterne regulerer deres flådes fiskeriindsats i geografiske områder, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, når de medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller udøver fiskeri, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, ved at træffe passende foranstaltninger, hvis den maksimalt tilladte fiskeriindsats er ved at være nået, for at sikre, at fiskeriindsatsen ikke overstiger de fastsatte begrænsninger.

6. Ved en dag til stede i et område forstås enhver sammenhængende periode på 24 timer eller del deraf, hvor et fiskerfartøj er til stede i det geografiske område og ude af havn eller eventuelt anvender sine fiskeredskaber. Den medlemsstat, hvis flag det pågældende fiskerfartøj fører, bestemmer, fra hvilket tidspunkt den sammenhængende periode for en dag til stede i området skal måles. Ved en dag ude af havn forstås enhver sammenhængende periode på 24 timer eller del deraf, hvor et fiskerfartøj er ude af havn.

Artikel 27

Underretning om fiskeredskaber

1. I relevante geografiske områder, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, og hvor der er begrænsninger med hensyn til fiskeredskaber, eller hvor der er fastsat en maksimal tilladt fiskeriindsats for forskellige fiskeredskaber eller grupper af fiskeredskaber, skal føreren af et fiskerfartøj eller dennes repræsentant med forbehold af specifikke bestemmelser inden en periode, der er omfattet af en maksimalt tilladt fiskeriindsats, underrette flagmedlemsstatens kompetente myndigheder om, hvilken form eller eventuelt hvilke former for fiskeredskaber han påtænker at anvende i den kommende periode. Fiskerfartøjet må ikke fiske i det geografiske område, der er omfattet af ordningen vedrørende fiskeriindsatsen, før denne meddelelse foreligger.

2. Hvis ordningen vedrørende fiskeriindsatsen tillader anvendelse i et geografisk område af redskaber, der tilhører mere end én gruppe af fiskeredskaber, er anvendelsen af mere end ét fiskeredskab under en fangstrejse undergivet forudgående godkendelse fra flagmedlemsstaten.

Artikel 28

Indsatsrapport

1. Hvis Rådet træffer afgørelse herom for EF-fiskerfartøjer, der ikke er udstyret med et funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem som omhandlet i artikel 9 eller ikke indsender fiskerilogbogsoplysninger elektronisk som omhandlet i artikel 15, og som er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, skal førerne af disse fiskerfartøjer umiddelbart inden indsejling i og udsejling fra et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, pr. telex, fax, telefon eller e-mail, der registreres behørigt af modtageren, eller via en radiostation, der er godkendt efter fællesskabsbestemmelserne, meddele følgende oplysninger i form af en fiskeriindsatsrapport til deres flagmedlemsstats kompetente myndigheder og, når det er relevant, til kystmedlemsstaten:

- navn, eksternt identifikationsmærke, radiokaldesignal og navn på fiskerfartøjets fører
- den geografiske position for det fiskerfartøj, meddelelsen vedrører
- dato og tidspunkt for indsejling i og udsejling fra området og eventuelt dele heraf.

d) fangsten om bord efter art i kilogram levende vægt.

2. Medlemsstater kan, i overensstemmelse med medlemsstater, der er berørt af deres fiskerfartøjers fiskeriaktiviteter, gennemføre alternative kontrolforanstaltninger for at sikre, at indsatsrapporteringsforpligtelserne overholdes. Disse foranstaltninger skal være lige så effektive og gennemsigtige som de rapporteringsforpligtelser, der er fastlagt i stk. 1, og skal meddeles Kommissionen, inden de gennemføres.

Artikel 29

Undtagelser

1. Et fiskerfartøj, der medfører fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, kan gennemsejle et geografisk område, der er omfattet af denne ordning vedrørende fiskeriindsatsen, hvis det ikke har en tilladelse til at fiske i det pågældende geografiske område, eller det på forhånd har underrettet sine kompetente myndigheder om, at det vil foretage en gennemsejling. Mens fiskerfartøjet befinder sig i det geografiske område skal eventuelle fiskeredskaber, der er omfattet af denne ordning vedrørende fiskeriindsatsen, og som medføres om bord, være fastgjort og stuvet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 47.

2. En medlemsstat kan vælge ikke at modregne et fiskerfartøjs ikke-fiskerirelaterede aktiviteter i et geografisk område, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, i en eventuel tilgængelig maksimal tilladt fiskeriindsats, forudsat at det pågældende fiskerfartøj underretter sin flagmedlemsstat om, at det har til hensigt at udøve sådanne aktiviteter, hvad aktiviteterne går ud på, og forudsat at det tilbageleverer sin fiskeritilladelse for det pågældende tidsrum. Et sådant fiskerfartøj må ikke medføre fiskeredskaber eller fisk i dette tidsrum.

3. En medlemsstat kan vælge ikke at modregne nogen maksimal tilladt fiskeriindsats for et fiskerfartøj, der har været til stede i et geografisk område, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, men som ikke kunne fiske, fordi det assisterede et andet fiskerfartøj i nød eller transporterede en tilskadekommen, der havde brug for omgående lægebehandling. Senest en måned efter at have truffet en sådan beslutning underretter flagmedlemsstaten Kommissionen og forelægger dokumentation for den ydede assistance.

Artikel 30

Opbrugt fiskeriindsats

- Med forbehold af artikel 29 og artikel 31 skal et fiskerfartøj, der i et geografisk område, hvor fiskeredskaber er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, medfører et eller flere sådanne fiskeredskaber, blive i havn eller uden for det pågældende geografiske område i den resterende del af den periode, hvor denne ordning vedrørende fiskeriindsatsen finder anvendelse, hvis
 - det har opbrugt den andel af den maksimalt tilladte fiskeriindsats, det har fået tildelt for dette geografiske område og de pågældende fiskeredskaber, eller

b) den maksimalt tilladte fiskeriindsats for dette geografiske område og de pågældende fiskeredskaber, og som er stillet til rådighed for dets flagmedlemsstat, er opbrugt.

2. Med forbehold af artikel 29 må et fiskerfartøj i et geografisk område, hvor et fiskeri er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, ikke udøve et sådant fiskeri i det pågældende område, hvis

a) det har opbrugt den andel af den maksimalt tilladte fiskeriindsats, det har fået tildelt for dette geografiske område og det pågældende fiskeri, eller

b) den maksimalt tilladte fiskeriindsats for dette geografiske område og det pågældende fiskeri, og som er stillet til rådighed for dets flagmedlemsstat, er opbrugt.

Artikel 31

Fiskerfartøjer, der er udelukket fra anvendelsen af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen

Denne afdeling finder ikke anvendelse på fiskerfartøjer i det omfang, de er fritaget fra anvendelse af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen.

Artikel 32

Detaljerede regler

Detaljerede regler for anvendelse af denne afdeling kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Afdeling 3

Medlemsstaternes registrering og udveksling af data

Artikel 33

Registrering af fangster og fiskeriindsats

1. Hver flagmedlemsstat registrerer alle relevante data, især de data, der er omhandlet i artikel 14, 21, 23, 28 og 62 i denne forordning, om fiskerimuligheder som omhandlet i dette kapitel, udtrykt både som landinger og eventuelt fiskeriindsats, og opbevarer de originale data i en periode på tre år eller længere i overensstemmelse med de nationale regler.

2. Med forbehold af specifikke bestemmelser i EF-lovgivningen meddeler hver flagmedlemsstat før den 15. i hver måned elektronisk Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de aggregerede data for:

a) mængder af hver bestand eller gruppe af bestande, der er undergivet TAC eller kvoter, og som er landet i den foregående måned, og

b) fiskeriindsatsen i den foregående måned for hvert fiskeriområde, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller eventuelt for hvert fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen.

3. Uanset stk. 2, litra a), registrerer medlemsstaterne for så vidt angår mængder, der landes fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2010, de mængder, der er landet af fiskerfartøjer fra andre medlemsstater i deres havn, og meddeler Kommissionen dem efter proceduren i denne artikel.

4. Hver flagmedlemsstat meddeler inden udgangen af den første måned i hvert kalenderkvarartal ad elektronisk vej Kommissionen de aggregerede mængder af andre bestande end dem, der er omhandlet i stk. 2, som blev landet i det foregående kvartal.

5. Alle fangster af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, som tages af EF-fiskerfartøjer, afskrives på de kvoter, der for den pågældende bestand eller gruppe af bestande er tildelt flagmedlemsstaten, uanset landingsstedet.

6. Fangster, der tages som led i videnskabelig forskning, og som afsættes og sælges, modregnes i den kvote, der gælder for flagmedlemsstaten, såfremt de overstiger 2 % af de pågældende kvoter. Artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ finder ikke anvendelse på videnskabelige forskningstogter, hvor sådanne fangster tages.

7. Med forbehold af afsnit XII kan medlemsstaterne indtil den 30. juni 2011 gennemføre pilotprojekter sammen med Kommissionen og det organ, den har udpeget, om fjernadgang i realtid til medlemsstaternes data, der er registreret og valideret i overensstemmelse med denne forordning. Dataadgangsformatet og -procedurerne skal gennemgås og testes. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. januar 2011 Kommissionen, om de har planer om at gennemføre pilotprojekter. Fra den 1. januar 2012 kan Rådet beslutte, at medlemsstaternes indsendelse af data til Kommissionen skal ske på en anden måde og med en anden hyppighed.

8. Med undtagelse af fiskeriindsatsen fra fiskerfartøjer, der er udelukket fra anvendelsen af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes al fiskeriindsats fra EF-fiskerfartøjer, der medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller udøver fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen i et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for dette geografiske område og disse fiskeredskaber eller fiskeri, og som er stillet til rådighed for flagmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

9. Fiskeriindsats som led i videnskabelig forskning, der gennemføres af et fartøj, der medfører et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller udøver fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen i et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for disse fiskeredskaber eller fiskeri og for et sådant geografiske område i dets flagmedlemsstat, hvis de fangster, der tages i forbindelse med denne indsats, afsættes og sælges, såfremt de overstiger 2 % af den tildelte fiskeriindsats. Artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 199/2008 finder ikke anvendelse på videnskabelige forskningstogter, hvor sådanne fangster tages.

10. Kommissionen kan vedtage de formater, der skal anvendes ved fremsendelse af de data, der er omhandlet i denne artikel, efter proceduren i artikel 119.

Artikel 34

Data om opbrugte fiskerimuligheder

En medlemsstat skal straks meddele det til Kommissionen, når den fastslår, at:

- a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at udgøre 80 % af den pågældende kvote eller
- b) 80 % af den maksimale fiskeriindsats, der er knyttet til et fiskeredskab eller fiskeri og et geografisk område, samt alle eller en gruppe af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at være nået.

I så fald skal den, hvis Kommissionen anmoder herom, sende den mere detaljerede og hyppigere oplysninger end fastsat i artikel 33.

Afdeling 4

Lukning af fiskeriet

Artikel 35

Medlemsstaters lukning af fiskeriet

1. Hver medlemsstat fastsætter den dato, hvor:
 - a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at have opbrugt den pågældende kvote
 - b) den maksimalt tilladte fiskeriindsats, der er knyttet til et fiskeredskab eller fiskeri og et geografisk område, samt alle eller en gruppe af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at være nået.

2. Fra den i stk. 1 omhandlede dato skal de berørte medlemsstater forbyde fiskeri enten efter den bestand eller gruppe af bestande, hvis kvotaer er opbrugt, inden for det relevante fiskeri eller, når det medfører de relevante fiskeredskaber i det geografiske område, hvor den maksimalt tilladte fiskeriindsats er nået, fra alle eller en del af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, og især opbevaring om bord, omladning, flytning og landing af fisk taget efter den dato, og de skal fastsætte en dato, frem til hvilken omladning, overførsel og landing eller endelige fangstopgørelser tillades.

3. Den i stk. 2 omhandlede beslutning offentliggøres af den berørte medlemsstat og sendes straks til Kommissionen. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) og på Kommissionens offentlige websted. Fra den dato, hvor beslutningen offentliggøres af den berørte medlemsstat, sørger medlemsstaterne for, at fiskerfartøjer eller en gruppe af de fartøjer i deres farvande eller på deres område, der fører den pågældende medlemsstats flag, ikke opbevarer de relevante fisk om bord eller omlader, flytter eller lander dem, eller, når de medfører de relevante fiskeredskaber i de relevante geografiske områder, andre fisk.

4. Kommissionen sørger for, at de meddelelser, den modtager i medfør af denne artikel, gøres elektronisk tilgængelige for medlemsstaterne.

Artikel 36

Kommissionens lukning af fiskeriet

1. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt forpligtelsen til at meddele de månedlige data om fiskerimuligheder i henhold til artikel 33, stk. 2, kan den fastsætte en dato, hvor 80 % af den pågældende medlemsstats fiskerimuligheder anses for at være opbrugt, og den kan fastsætte den forventede dato, hvor fiskerimulighederne anses for at være opbrugt.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysningerne i henhold til artikel 35 eller på eget initiativ finder, at de fiskerimuligheder, der er til rådighed for Fællesskabet, en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater, anses for at være opbrugt, meddeler Kommissionen de pågældende medlemsstater dette og forbyder fiskeri for så vidt angår det respektive område, det respektive redskab, den respektive bestand, den respektive gruppe af bestande eller den respektive flåde, der er involveret i det specifikke fiskeri.

Artikel 37

Korrigerende foranstaltninger

1. Når Kommissionen har forbudt fiskeri, fordi den skønner, at de fiskerimuligheder, som en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater eller Fællesskabet har til rådighed, er udtømte, og det viser sig, at en medlemsstat faktisk ikke har opbrugt sine fiskerimuligheder, finder denne artikel anvendelse.

2. Hvis den skade, medlemsstaten har lidt, fordi den fik forbud mod at fiske, før dens fiskerimuligheder var opbrugt, ikke er blevet elimineret, indføres der foranstaltninger med det formål på passende vis at afhjælpe den forårsagede skade efter proceduren i artikel 119. Sådanne foranstaltninger kan indebære, at fiskerimulighederne nedsættes for alle medlemsstater, der har overfisket, og at de således fratrukne mængder på passende vis tildeles de medlemsstater, hvis fiskeri blev forbudt, før deres fiskerimuligheder var opbrugt.

3. De i stk. 2 omhandlede nedsættelser og de tilsvarende tildeling foretages, idet der først og fremmest tages hensyn til de arter og relevante geografiske områder, som fiskerimulighederne var fastsat for. De kan foretages i det år, skaden opstod, eller i det eller de efterfølgende år.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Kontrol med flådeforvaltningen

Afdeling 1

Fiskerikapacitet

Artikel 38

Fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre den nødvendige kontrol for at sikre, at den samlede kapacitet svarende til de fiskerilicenser, som en medlemsstat har udstedt, i GT og kW ikke på noget tidspunkt overskrider det maksimale kapacitetsniveau for den pågældende medlemsstat fastsat i henhold til:

- a) artikel 13 i forordning (EF) nr. 2371/2002
- b) forordning (EF) nr. 639/2004
- c) forordning (EF) nr. 1438/2003
- d) forordning (EF) nr. 2104/2004.

2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel, navnlig for så vidt angår:

- a) registrering af fiskerfartøjer
- b) kontrol af fiskerfartøjernes maskineffekt
- c) kontrol af fiskerfartøjernes tonnage
- d) kontrol af fiskeredskabernes type, antal og specifikationer.

kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

3. Som led i den i artikel 118 omhandlede rapport informerer medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke kontrolmetoder der er anvendt, sammen med navne og adresser på de organer, der er ansvarlige for at gennemføre den i stk. 2 omhandlede kontrol.

Afdeling 2

Maskineffekt

Artikel 39

Overvågning af maskineffekt

1. Fiskeri med fiskerfartøjer, der er udstyret med maskiner, hvis effekt overstiger den effekt, der er anført i fiskerilicensen, er forbudt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at den certificerede maskineffekt ikke overskrides. Som led i den i artikel 118 omhandlede rapport informerer medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke kontrolforanstaltninger de har truffet for at sikre, at den certificerede maskineffekt ikke overskrides.

3. Medlemsstaterne kan helt eller delvis opkræve udgifterne til certificeringen af maskineffekt hos fiskerfartøjsoperatørerne.

Artikel 40

Certificering af maskineffekt

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for certificering af maskineffekt og udstedelse af maskincertifikater for EF-fiskerfartøjer, hvis fremdrivningsmaskineffekt overstiger 120 kilowatt (kW), bortset fra fartøjer, der udelukkende benytter passive redskaber, skraberedskaber, hjælpefartøjer og fartøjer, der udelukkende benyttes i akvakultur.

2. Nye fremdrivningsmaskiner, ombytningsfremdrivningsmaskiner og fremdrivningsmaskiner, der er blevet teknisk modificeret til fiskerfartøjer som nævnt i stk. 1, skal certificeres officielt af medlemsstaternes myndigheder, der bekræfter, at de ikke kan udvikle større maksimal kontinuerlig maskineffekt end anført i maskincertifikatet. En sådan godkendelse udstedes kun, hvis maskinen ikke kan udvikle større maksimal kontinuerlig maskineffekt end den anførte.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan overdrage certificeringen af maskineffekt til klassifikationsvirksomheder eller til andre operatører, der har den nødvendige ekspertise til at foretage teknisk undersøgelse af maskineffekt. De pågældende klassifikationsvirksomheder eller andre operatører må kun attestere, at en fremdrivningsmaskine ikke kan overskride den officielt anførte kraft, hvis der ikke er nogen mulighed for at øge fremdrivningsmaskinens ydelse til over den certificerede effekt.

4. Det er forbudt at benytte en ny fremdrivningsmaskine, en ombytningsfremdrivningsmaskine eller en fremdrivningsmaskine, der er blevet teknisk modificeret, medmindre den er blevet officielt certificeret af den pågældende medlemsstat.

5. Denne artikel finder anvendelse på fiskerfartøjer, der er omfattet af en fiskeriindsatsordning, fra den 1. januar 2012. For øvrige fiskerfartøjer finder den anvendelse fra den 1. januar 2013.

6. Detaljerede regler for anvendelse af denne afdeling vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 41

Kontrol af maskineffekt

1. Medlemsstaterne foretager efter en risikoanalyse kontrol af data på grundlag af en prøvetagningsplan baseret på den metode, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 119, for at tjekke, at maskineffekten stemmer, idet der gøres brug af alle de oplysninger, der er tilgængelige for forvaltningen om det pågældende fartøjs tekniske specifikationer. De skal navnlig tjekke oplysningerne i:

- a) registreringer i fartøjsovervågningssystemet
- b) fiskerilogbogen
- c) EIAPP-attesten (EIAPP = Engine International Air Pollution Prevention) udstedt for maskinen, jf. bilag VI til MARPOL 73/78-konventionen
- d) klassecertifikater udstedt af en anerkendt organisation, der udfører skibsinspektion og -syn som defineret i direktiv 94/57/EF
- e) fartstilladelsen
- f) EF-fiskerflåderegistret
- g) alle andre dokumenter, der indeholder relevante oplysninger om fartøjets maskineffekt eller andre tekniske specifikationer i den forbindelse.

2. Efter en analyse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, foretager medlemsstaterne, hvis der er indikationer for, at en maskine i et fiskerfartøj har større effekt end den, der er anført i fartøjets fiskerilicens, en fysisk kontrol af maskineffekten.

KAPITEL III

Kontrol af flerårige planer

Artikel 42

Omladning i havn

1. Fiskerfartøjer, der deltager i fiskerier, der er omfattet af en flerårig plan, må ikke omlade deres fangster til et andet fartøj i en udpeget havn eller steder tæt på kysten, medmindre de er blevet vejjet i overensstemmelse med artikel 60.

2. Uanset stk. 1 kan fiskerfartøjer omlade pelagiske fangster, der er omfattet af en flerårig plan i en udpeget havn eller steder tæt på kysten, og som ikke er blevet vejjet, forudsat at der er en kontrolobservatør eller embedsmand til stede om bord på det modtagende fartøj eller at en inspektion foretages, inden det modtagende fartøj afsejling efter omladningens afslutning. Føreren af det modtagende fartøj er ansvarlig for, at de kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten underrettes 24 timer før det modtagende fartøjs forventede afsejling. Kontrolobservatøren eller embedsmanden udpeges af de kompetente myndigheder i det modtagende fartøjs flagmedlemsstat. Hvis det modtagende fartøj deltager i fiskerier før eller efter at have modtaget sådanne fangster, skal det have kontrolobservatøren eller embedsmanden om bord indtil landingen af de modtagne fangster. Det modtagende fartøj skal lande de modtagne fangster i en havn i en medlemsstat, der er udpeget til dette formål i overensstemmelse med betingelserne i artikel 43, stk. 4, og hvor fangsten skal vejjes i overensstemmelse med artikel 60 og 61.

Artikel 43

Udpegede havne

1. Rådet kan ved vedtagelsen af en flerårig plan træffe beslutning om en tærskel for levende vægt af arter, der er omfattet af en flerårig plan, over hvilken et fiskerfartøj skal lande sine fangster i en udpeget havn eller et sted tæt på kysten.

2. Hvis der skal landes mere end den i stk. 1 omhandlede tærskel af fisk, sørger føreren af et EF-fiskerfartøj for, at denne landing kun foretages i en udpeget havn eller et sted tæt på kysten i Fællesskabet.

3. Når den flerårige plan anvendes inden for rammerne af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, kan landingerne eller omladningerne finde sted i havne, der tilhører en kontraherende part eller en ikke-kontraherende part i den pågældende organisation, efter de regler, der er fastlagt af den pågældende regionale fiskeriforvaltningsorganisation.

4. Hver medlemsstat udpeger havne eller steder tæt på kysten, hvor landinger i henhold til stk. 2 skal finde sted.

5. For at en havn eller et sted tæt på kysten kan få status af udpeget havn, skal følgende betingelser være opfyldt:

- a) fastlagte landings- eller omladningstidsrum
- b) fastlagte landings- eller omladningssteder
- c) fastlagte inspektions- og overvågningsprocedurer

6. Hvis en havn eller et sted tæt på kysten er blevet udpeget som havn for landing af en bestemt art, der er omfattet af en flerårig plan, kan den anvendes til landing af enhver anden art.

7. Medlemsstaterne fritages for stk. 5, litra c), hvis det nationale kontrolhandlingsprogram, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 46, indeholder en plan for, hvorledes kontrollen skal gennemføres i udpegede havne, således at der sikres det samme kontrolniveau fra de kompetente myndigheders side. Planen anses for tilfredsstillende, hvis den godkendes af Kommissionen efter proceduren i artikel 119.

Artikel 44

Separat stuvning af demersale fangster, der er omfattet af flerårige planer

1. Alle fangster af demersale bestande, der er omfattet af en flerårig plan, og som opbevares om bord på et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover, skal lægges i kasser, rum eller beholdere separat for hver af disse bestande på en sådan måde, at de kan identificeres fra andre kasser, rum eller beholdere.

2. Førere af EF-fiskerfartøjer skal opbevare fangsterne af demersale bestande, der er omfattet af en flerårig plan, i overensstemmelse med en stuvningsplan, der beskriver, hvor de forskellige arter opbevares i lasten.

3. Det er forbudt at opbevare enhver fangstmængde af demersale bestande, der er omfattet af en flerårig plan, sammen med andre fiskevarer i en kasse, rum eller beholder om bord på et EF-fiskerfartøj.

Artikel 45

Kvotעדnyttelse i realtid

1. Når akkumulerede fangster af bestande, der er omfattet af en flerårig plan, har nået en bestemt tærskelmængde af den nationale kvote, skal fangstdata sendes hyppigere til Kommissionen.

2. Rådet træffer afgørelse om den relevante tærskelmængde, der skal anvendes, og om, hvor hyppigt de i stk. 1 omhandlede data skal indsendes.

Artikel 46

Nationale kontrolhandlingsprogrammer

1. Medlemsstaterne opstiller et nationalt kontrolhandlingsprogram for hver flerårig plan. Alle nationale kontrolhandlingsprogrammer meddeles Kommissionen eller gøres tilgængelige på den sikre del af medlemsstaternes websted i henhold til artikel 115, litra a).

2. Medlemsstaterne fastsætter specifikke inspektionsbenchmark i overensstemmelse med bilag I. Disse benchmarks defineres i overensstemmelse med risikostyring og revideres med regelmæssige mellemrum på grundlag af en analyse af de opnåede resultater. Inspektionsbenchmarkene skal gradvist udvikles, indtil de målbenchmark, der er defineret i bilag I, er nået.

KAPITEL IV

Kontrol med tekniske foranstaltninger

Afdeling 1

Brug af fiskeredskaber

Artikel 47

Fiskeredskaber

I fiskerier, hvor det ikke er tilladt at anvende mere end én type redskaber, skal alle andre redskaber fastgøres og stuves, så de ikke umiddelbart kan bruges, i overensstemmelse med følgende betingelser:

- net, synk og lignende redskaber skal være adskilt fra dens skovle og dens slæbe- og trawliner samt wirer
- net, der befinder sig på eller over dækket, skal være solidt fastgjort og stuvet
- langliner skal være stuvet på de nedre dæk.

Artikel 48

Bjergning af tabte redskaber

1. Et EF-fiskerfartøj skal have udstyr om bord til bjergning af tabte redskaber.

2. Føreren af et EF-fiskerfartøj, der har tabt redskaber eller en del deraf, skal søge at bjerge dem hurtigst muligt.

3. Hvis de tabte redskaber ikke kan bjerger, skal fartøjets fører inden for 24 timer meddele følgende til den kompetente myndighed i sin flagmedlemsstat, som derefter underretter den kompetente myndighed i kystmedlemsstaten:

- fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- arten af de tabte redskaber
- tidspunktet for tabet af redskaberne
- position, hvor redskaberne blev tabt
- foranstaltninger, der er truffet for at bjerge redskaberne.

4. Hvis redskaber, der bjerger af medlemsstaternes myndigheder, ikke er rapporteret som tabt, kan disse myndigheder inddrive omkostningerne hos føreren af det fiskerfartøj, der har tabt redskaberne.

5. En medlemsstat kan fritage EF-fartøjer med en længde overalt på mindre end 12 meter, som fører denne stats flag, fra kravet i stk. 1, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
- b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

Artikel 49

Fangstsammensætning

1. Hvis fangster, der har været opbevaret om bord på et EF-fiskerfartøj, er taget med net med forskellige mindstemaskestørrelser på samme fangstrejse, skal artssammensætningen beregnes for hver del af fangsten, der er taget under forskellige betingelser. Med henblik herpå skal alle ændringer i forhold til den tidligere benyttede maskestørrelse samt fangstsammensætningen om bord, når der foretages sådanne ændringer, indføres i fiskerilogbogen.

2. Der kan efter proceduren i artikel 119 vedtages detaljerede regler for, hvorledes der om bord for hver art skal udarbejdes og ajourføres en lasteplan over forarbejdede produkter med angivelse af, hvor de opbevares i lasten, jf. dog. artikel 44.

Afdeling 2

Kontrol af områder med fiskeribegrænsning

Artikel 50

Kontrol af områder med fiskeribegrænsning

1. EF-fiskerfartøjers og tredjelandsfiskerfartøjers aktiviteter i fiskeriområder, hvor Rådet har fastlagt et område med fiskeribegrænsning, kontrolleres af kystmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter, som skal have et system til at opspore og registrere fartøjernes indsejling i, gennemsejling af og udsejling af området med fiskeribegrænsning.

2. Ud over stk. 1 fastsætter Rådet en dato, fra hvilken fiskerfartøjerne skal have et funktionsdygtigt system om bord, som varskor føreren om indsejling i og udsejling af et område med fiskeribegrænsning.

3. Dataoverførsel skal finde sted mindst én gang hvert 30. minut, når et fiskerfartøj sejler ind i et område med fiskeribegrænsning.

4. Gennemsejling af et område med fiskeribegrænsning er tilladt for alle fiskerfartøjer, som ikke har tilladelse til at fiske i sådanne områder, på følgende betingelser:

- a) alle fiskeredskaber om bord skal være fastgjort og stuvet under gennemsejling, og
- b) hastigheden under gennemsejling skal være mindst seks knob, undtagen i force majeure-tilfælde og under ugunstige forhold. I sådanne tilfælde skal fartøjets fører omgående underrette flagmedlemsstatens overvågningscenter, som derefter underretter de kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten.

5. Denne artikel finder anvendelse på EF-fiskerfartøjer og tredjelandsfiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover.

Afdeling 3

Realtidslukning af fiskerier

Artikel 51

Generelle bestemmelser

1. Når den fangstmængde, der udløser lukning, er nået for en bestemt art eller gruppe af arter som fastlagt efter proceduren i artikel 119, lukkes det pågældende område midlertidigt for det pågældende fiskeri i overensstemmelse med denne afdeling.

2. Den fangstmængde, der udløser lukning, beregnes på grundlag af prøvetagningsmetoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 119 som en procentdel eller en mængde angivet i vægt af en bestemt art eller gruppe af arter sammenlignet med den samlede fangst af de pågældende fisk i et træk.

3. Detaljerede regler for anvendelse af denne afdeling kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 52

Den fangstmængde, der udløser lukning i to træk

1. Hvis mængden af fangster i to på hinanden følgende træk overstiger en fastsat mængde, skal fiskerfartøjet skifte fiskeriområde med mindst fem sømil eller to sømil for fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 12 meter fra enhver position for det foregående træk, før det fortsætter med at fiske, og omgående underrette kystmedlemsstatens kompetente myndigheder.

2. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 119 på eget initiativ eller efter anmodning fra den berørte medlemsstat ændre de afstande, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 53

Realtidslukning foretaget af medlemsstater

1. Når en embedsmand, kontrolobservatør eller forskningsplatform afslører, at en fangstmængde, der udløser lukning, er nået, skal embedsmanden, kontrolobservatøren i kystmedlemsstaten eller den person, som deltager i en fælles indsats i henhold til en fælles ressourceanvendelsesplan, straks underrette de kompetente myndigheder i den pågældende kystmedlemsstat.

2. På grundlag af de i henhold til stk. 1 modtagne oplysninger træffer kystmedlemsstaten beslutning om realtidslukning af det pågældende område. Den kan også anvende de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 52 eller alle disponible oplysninger, med henblik på denne beslutning. Beslutningen om realtidslukning skal klart definere fiskepladsernes geografiske område, varigheden af lukningen og betingelserne for fiskeriet i området under lukningen.

3. Hvis området i stk. 2 strækker sig over flere jurisdiktioner, underretter den pågældende medlemsstat straks den tilgrænsende kystmedlemsstat om resultaterne og beslutningen om at lukke. Den tilgrænsende kystmedlemsstat lukker straks sin del af området.

4. Den i stk. 2 omhandlede realtidslukning skal være ikke-diskriminerende og kun finde anvendelse på fiskerfartøjer, der er udstyret til at fange den pågældende art og/eller har tilladelse til at fiske på de pågældende fiskepladser.

5. Kystmedlemsstaten meddeler straks Kommissionen, alle medlemsstaterne og tredjelande, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske i det pågældende område, at der er indført realtidslukning.

6. Kommissionen kan når som helst anmode medlemsstaten om at annullere eller ændre realtidslukningen med øjeblikkelig virkning, hvis den pågældende medlemsstat ikke har forelagt tilstrækkelige oplysninger om, at den fangstmængde, der udløser lukning, er nået, jf. artikel 51.

7. Fiskeri i det i stk. 2 omhandlede område er forbudt i henhold til beslutningen om at indføre realtidslukning.

Artikel 54

Realtidslukning foretaget af Kommissionen

1. På grundlag af oplysningerne om, at fangstmængden har nået den lukningsudløsende fangstmængde, kan Kommissionen beslutte, at et område skal lukkes midlertidigt, hvis kystmedlemsstaten ikke selv har indført en sådan lukning.

2. Kommissionen underretter straks alle medlemsstater og tredjelande, hvis fiskerfartøjer fisker i det lukkede område, og offentliggør straks på sit officielle websted et kort med koordinaterne for det midlertidigt lukkede område med angivelse af lukningens varighed og betingelserne for fiskeriet i det pågældende lukkede område.

KAPITEL V

Kontrol med rekreativt fiskeri

Artikel 55

Rekreativt fiskeri

1. Medlemsstaterne sikrer, at rekreativt fiskeri på deres område og i EF-farvande sker på en måde, der er forenelig med målene og reglerne for den fælles fiskeripolitik.

2. Det er forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri.

3. Med forbehold af forordning (EF) nr. 199/2008 skal medlemsstaterne på grundlag af en prøvetagningsplan overvåge fangsterne af bestande, der er omfattet af en genopretningsplan, ved rekreativt fiskeri fra fartøjer, der fører deres flag, og fra tredjelandsfartøjer i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion. Fiskeri fra kysten er ikke omfattet.

4. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) evaluerer den biologiske virkning af rekreativt fiskeri som omhandlet i stk. 3. Hvis det konstateres, at et rekreativt fiskeri har en betydelig virkning, kan Rådet i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 37 beslutte, at der skal gælde specifikke forvaltningsforanstaltninger, f.eks. tilladelser og fangstopgørelser, for rekreativt fiskeri som omhandlet i stk. 3.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

AFSNIT V

KONTROL MED AFSÆTNING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 56

Principper for kontrol med afsætning

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for på sit område at kontrollere anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik på alle trin i afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter, fra det første salg til detailsalget, inklusive transport.

2. Når der er fastsat en minimumsstørrelse for en given art i EF-lovgivningen, skal operatører, der er ansvarlige for køb, salg, oplagring eller transport, kunne bevise produkternes geografiske oprindelsesområde.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle fiskevarer og akvakulturprodukter fra fangst eller høst samles i partier inden det første salg.

4. Mængder på under 30 kg for hver art fra samme forvaltningsområde og flere fiskerfartøjer kan af den producentorganisation, som fartøjsoperatøren er medlem af, eller af en registreret køber opdeles i partier inden det første salg. Producentorganisationen og den registrerede køber skal i mindst tre år opbevare registrene over oprindelsen af indholdet af de partier, som omfatter fangster fra flere fiskerfartøjer.

*Artikel 57***Fælles handelsnormer**

1. Medlemsstaterne sørger for, at produkter, der er omfattet af fælles handelsnormer, kun udbydes til første salg, tilbydes til første salg, sælges eller på anden måde afsættes, når de opfylder disse normer.
2. Produkter, der trækkes tilbage fra markedet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 104/2000, skal overholde de fælles handelsnormer, især friskhedsklasserne.
3. Operatører med ansvar for køb, salg, oplagring eller transport af partier af fiskevarer og akvakulturprodukter skal kunne bevise, at produkterne overholder minimumshandelsnormerne på alle trin.

*Artikel 58***Sporbarhed**

1. Med forbehold af forordning (EF) nr. 178/2002 skal alle partier af fiskevarer og akvakulturprodukter være sporbare på alle trin i produktion, forarbejdning og distribution fra fangst eller høst til detailsalg.
2. Fiskevarer og akvakulturprodukter, som bringes i omsætning, eller som kan forventes bragt i omsætning i Fællesskabet, skal forsynes med passende mærkning for at sikre, at hvert enkelt parti kan spores.
3. Partier af fiskevarer og akvakulturprodukter må kun sammenlægges eller opdeles efter det første salg, hvis det er muligt at spore dem tilbage til fangst- eller høstrinnet.
4. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne har etableret systemer og procedurer til at identificere alle operatører, fra hvilke de har modtaget partier af fiskevarer og akvakulturprodukter, samt hvem disse varer og produkter er blevet leveret til. Disse oplysninger stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på deres anmodning.
5. Minimumsmærknings- og minimumsoplysningskravene for alle partier af fiskevarer og akvakulturprodukter omfatter:
 - a) identifikationsnummer for hvert parti
 - b) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn eller navnet på akvakulturproduktionsenheden
 - c) FAO alpha-3-koden for hver art
 - d) fangstdatoen eller produktionsdatoen

- e) mængderne af hver art i kilogram, udtrykt i nettovægt, eller eventuelt antallet af fisk
 - f) navn og adresse på leverandører
 - g) oplysninger til forbrugerne som omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2065/2001: handelsbetegnelsen, det videnskabelige navn, det relevante geografiske område og produktionsmetoden
 - h) om fiskevarerne tidligere har været nedfrosset.
6. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i stk. 5, litra g) og h), stilles til rådighed for forbrugerne i detailledet.
 7. Oplysningerne i stk. 5, litra a)-f), finder ikke anvendelse på fiskevarer og akvakulturprodukter, der indføres i Fællesskabet med fangsttaster forelagt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1005/2008.

8. Medlemsstaterne kan fritage små mængder af varer og produkter, der sælges direkte fra fiskerfartøjer til forbrugerne, fra kravene i denne artikel, hvis værdien ikke overstiger 50 EUR pr. dag. Ændring af denne tærskel vedtages efter proceduren i artikel 119.
9. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Aktiviteter efter landing*Artikel 59***Første salg af fiskevarer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle fiskevarer først afsættes eller registreres på et auktionscenter, til registrerede købere eller til producentorganisationer.
2. Køberen af fiskevarer fra et fiskerfartøj ved første salg skal være registreret hos de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted. Af hensyn til registreringen skal hver køber være identificeret med sit momsnummer, sit skateregistreringsnummer eller en anden entydig identifikator i de nationale databaser.
3. En køber, der køber fiskevarer i en mængde på op til 30 kg, som herefter ikke bringes i omsætning, men kun bruges til privat konsum, fritages for denne artikel. Ændring af denne tærskel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 60

Vejning af fiskevarer

1. En medlemsstat skal sørge for, at fiskevarer vejes på systemer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, medmindre den har indført en prøvetagningsplan, som er godkendt af Kommissionen og baseret på den risikobaserede metode, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 119.
2. Med forbehold af specifikke bestemmelser skal vejningen foretages ved landingen, inden fiskevarerne oplagres, transporteres eller sælges.
3. Medlemsstaterne kan uanset stk. 2 tillade, at fiskevarer vejes om bord på fiskerfartøjet, hvis der foreligger en prøvetagningsplan som omhandlet i stk. 1.
4. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer i en medlemsstat, er ansvarlige for, at vejningen er nøjagtig, medmindre vejningen foretages om bord på et fiskerfartøj, jf. stk. 3, hvor ansvaret påhviler føreren.
5. Vejningsresultatet anføres i landingsopgørelser, transportdokument, salgsnotaer og overtagelseserklæringer.
6. En medlemsstats kompetente myndigheder kan kræve, at alle mængder fiskevarer, der først landes i denne medlemsstat, vejes under overværelse af embedsmænd, inden de transporteres væk fra landingsstedet.
7. Detaljerede regler om den risikobaserede metode og vejningsproceduren fastsættes i overensstemmelse med proceduren i artikel 119.

Artikel 61

Vejning af fiskevarer efter transport fra landingsstedet

1. Uanset artikel 60, stk. 2, kan medlemsstaterne give tilladelse til, fiskevarer vejes efter transport fra landingsstedet, forudsat at de transporteres til et bestemmelsessted på medlemsstatens område, og at denne medlemsstat har indført en kontrolplan, som er godkendt af Kommissionen og baseret på den risikobaserede metode, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 119.
2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fiskevarerne landes, tillade transport før vejning af varerne for registrerede brugere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer i en anden medlemsstat. Denne tilladelse er omfattet af et fælles kontrolprogram mellem de berørte medlemsstater, jf. artikel 94, som er godkendt af Kommissionen og baseret på den

risikobaserede metode, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 119.

Artikel 62

Udfyldelse og forelæggelse af salgsnotaer

1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på under 200 000 EUR, som er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, der landes i en medlemsstat, indsender, om muligt elektronisk, senest 48 timer efter første salg, en salgsnota til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted. Disse købere, auktioner, organer eller personer er ansvarlige for, at salgsnotaen er korrekt.
2. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på under 200 000 EUR, registrerer og indsender de i artikel 64, stk. 1, omhandlede oplysninger elektronisk.
3. Hvis den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted, ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at en kopi af salgsnotaen fremsendes, om muligt elektronisk, til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten, så snart de relevante oplysninger modtages.
4. Hvis første afsætning af fiskevarer ikke finder sted i den medlemsstat, hvor produkterne er landet, skal den medlemsstat, som er ansvarlig for at kontrollere første afsætning, sikre, at en kopi af salgsnotaen fremsendes, om muligt elektronisk, til de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere landingen af de pågældende produkter, og til de kompetente myndigheder i fiskerfartøjets flagmedlemsstat, så snart salgsnotaen modtages.
5. Hvis landingen finder sted uden for Fællesskabet, og det første salg finder sted i et tredjeland, skal fartøjets fører eller dennes repræsentant senest 48 timer efter første salg fremsende en kopi af salgsnotaen, om muligt elektronisk, eller et andet tilsvarende dokument med lige så omfattende oplysninger til den kompetente myndighed i flagmedlemsstaten.

6. Hvis en salgsnota ikke svarer til fakturaen eller et andet tilsvarende dokument, som omhandlet i artikel 218 og 219 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, vedtager den pågældende medlemsstat de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at oplysningerne om prisen uden afgift for vareleverancerne til køberen er de samme som dem, der er anført i fakturaen. Medlemsstaten vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at oplysningerne om prisen uden afgift for vareleverancerne til køberen er de samme som dem, der er anført i fakturaen.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 63

Elektronisk udfyldelse og indsendelse af oplysninger om salgsnotaer

1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på 200 000 EUR eller derover skal foretage en elektronisk registrering af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, og senest 24 timer efter første salg indsende dem elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted.
2. Medlemsstaterne fremsender, ligeledes elektronisk, oplysninger om salgsnotaer som omhandlet i artikel 62, stk. 3 og 4.

Artikel 64

Salgsnotaers indhold

1. Salgsnotaerne i henhold til artikel 62 og 63 skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) det eksterne identifikationsnummer og navnet på det fiskerfartøj, der har landet varerne
 - b) landingshavnen og -datoen
 - c) navnet på fiskerfartøjsoperatøren eller -føreren og navnet på sælger, hvis det ikke er samme person
 - d) navnet på køber og dennes momsnummer eller skatteregistreringsnummer eller en anden entydig identifikator
 - e) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
 - f) mængderne af hver art i kilogram produktvægt, fordelt efter produktets behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
 - g) for alle varer, som der er fastsat handelsnormer for, alt efter tilfældet, den individuelle størrelse eller vægten, klassificeringen, behandlingsgraden og friskheden
 - h) hvor det er relevant, bestemmelsesstedet for varer, der er trukket tilbage fra markedet (prolongation, anvendelse til dyrefoder, til fremstilling af mel til dyrefoder, til madding eller til nonfoodformål)
 - i) stedet og datoen for salget
 - j) hvor det er muligt, referencenummeret og fakturadatoen, og i givet fald salgskontrakten
 - k) i givet fald henvisning til overtagelseserklæringen, jf. artikel 66, eller transportdokumentet, jf. artikel 68
 - l) prisen.
2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 65

Fritagelse for salgsnotakrav

1. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 119 indrømme fritagelse for forpligtelsen til at indsende salgsnotaen til de kompetente myndigheder eller andre af medlemsstatens autoriserede organer for fiskevarer landet af bestemte kategorier af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter, eller for mængder af landede fiskevarer på højst 50 kg udtrykt i levende vægt efter art. Sådanne fritagelser kan kun indrømmes i tilfælde, hvor den pågældende medlemsstat har indført et acceptabelt prøvetagningssystem, jf. artikel 16 og 25.
2. En køber, der køber varer i en mængde på op til 30 kg, som herefter ikke bringes i omsætning, men kun bruges til privat konsum, fritages for bestemmelserne i artikel 62, 63 og 64. Ændring af denne tærskel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 66

Overtagelseserklæring

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på under 200 000 EUR, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, som landes i en medlemsstat, når fiskevarerne er bestemt til salg på et senere tidspunkt, senest 48 timer efter landingens afslutning forelægge en overtagelseserklæring for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted. Disse købere, auktioner eller andre organer eller personer har ansvaret for at indsende denne erklæring og for, at erklæringen er korrekt.
2. Hvis den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted, ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at en kopi af overtagelseserklæringen fremsendes, om muligt elektronisk, til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten, så snart de relevante oplysninger modtages.
3. Den i stk. 1 omhandlede overtagelseserklæring skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
 - a) det eksterne identifikationsnummer og navnet på det fiskerfartøj, der har landet varerne
 - b) landingshavnen og -datoen
 - c) navnet på fartøjsoperatøren eller -føreren
 - d) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
 - e) mængderne af hver oplagret art i kilogram produktvægt, fordelt efter varens behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk

- f) navnet og adressen på de anlæg, hvor varerne er oplagret
- g) i givet fald henvisning til transportdokumentet, jf. artikel 68.

Artikel 67

Elektronisk udfyldning og indsendelse af oplysninger om overtagelseserklæringer

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på 200 000 EUR eller derover, som er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, der landes i en medlemsstat, når fiskevarerne er bestemt til salg på et senere tidspunkt, elektronisk registrere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 66, og senest 24 timer senere fremsende dem elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted.

2. Medlemsstaterne fremsender elektronisk oplysninger om overtagelseserklæringer som omhandlet i artikel 66, stk. 2.

Artikel 68

Udfyldelse og forelæggelse af transportdokumentet

1. Fiskevarer, der landes i Fællesskabet enten uforarbejdede eller efter at være blevet forarbejdet om bord, som der ikke er indsendt en salgsnota eller en overtagelseserklæring for i henhold til artikel 62, 63, 66 og 67, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal ledsages af et dokument udfærdiget af fragtføreren, indtil det første salg har fundet sted. Fragtføreren skal senest 48 timer efter lastningen indsende et transportdokument til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område landingen har fundet sted, eller til andre organer godkendt af denne.

2. Fragtføreren er fritaget fra kravet om, at transportdokumentet skal ledsage fiskevarerne, hvis et transportdokument er indsendt elektronisk, inden transporten påbegyndes, til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten der, såfremt varerne transporteres til en anden medlemsstat end landingsmedlemsstaten, straks ved modtagelsen forelægger transportdokumentet for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første afsætning erklæres at have fundet sted.

3. Såfremt varerne transporteres til en anden medlemsstat end landingsmedlemsstaten, skal fragtføreren også senest 48 timer efter lastningen af fiskevarerne forelægge en kopi af transportdokumentet for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første afsætning erklæres at have fundet sted. Den medlemsstat, hvor første afsætning finder sted, kan i den forbindelse kræve yderligere oplysninger fra landingsmedlemsstaten.

4. Fragtføreren er ansvarlig for, at transportdokumentet er nøjagtigt.

5. Transportdokumentet skal indeholde oplysninger om:

- forsendelses/forsendelsernes bestemmelsessted og transportkøretøjet
- det eksterne identifikationsnummer og navnet på det fiskerfartøj, der har landet varerne
- FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- mængderne af hver transporteret art i kilogram produktvægt, fordelt efter varens behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
- modtagerens/modtagernes navn(e) og adresse(r)
- stedet og datoen for lastning.

6. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indrømme fritagelse for forpligtelsen i stk. 1, hvis fiskevarerne transporteres inden for et havneområde eller højst 20 km væk fra landingsstedet.

7. Når fiskevarer, der er erklæret solgt i en salgsnota, transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal fragtføreren ved hjælp af et dokument kunne bevise, at der har fundet salg sted.

8. Fragtføreren er fritaget for forpligtelsen i denne artikel, hvis transportdokumentet erstattes af en kopi af landingsopgørelsen, jf. artikel 23, for de transporterede mængder eller af et andet tilsvarende dokument med lige så omfattende oplysninger.

KAPITEL III

Producentorganisationer samt pris- og interventionsordninger

Artikel 69

Overvågning af producentorganisationer

1. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 104/2000 foretager medlemsstaterne med regelmæssige mellemrum kontrol for at sikre, at:

- producentorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse
- anerkendelsen af en producentorganisation kan tilbagekaldes, hvis betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) 104/2000 ikke længere er opfyldt, eller hvis anerkendelse er sket ud fra fejlagtige oplysninger
- anerkendelsen straks tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft, hvis organisationen har fået udstedt den eller anvender den svigagtigt.

2. For at sikre, at reglerne vedrørende producentorganisationer i artikel 5 og artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 104/2000 overholdes, gennemfører Kommissionen kontrol og kan på grundlag af denne kontrol eventuelt anmode om, at medlemsstaterne tilbagekalder anerkendelsen.

3. Hver medlemsstat træffer alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om den enkelte producentorganisation opfylder sine forpligtelser som fastsat i det operationelle program for det pågældende fangstår, jf. forordning (EF) nr. 2508/2000, og iværksætter de i artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 104/2000 fastsatte sanktioner ved manglende opfyldelse.

Artikel 70

Overvågning af pris- og interventionsordninger

Medlemsstaterne gennemfører alle kontroller vedrørende pris- og interventionsordninger, navnlig:

- a) tilbagetagelse af varer fra markedet til andre anvendelsesformål end konsum
- b) prolongation med henblik på stabilisering, oplagring og/eller forarbejdning af varer, der er taget tilbage fra markedet
- c) privat oplagring af varer, der er nedfrosset på havet
- d) udligningsgodtgørelse for tun til forarbejdning.

AFSNIT VI

OVERVÅGNING

Artikel 71

Medlemsstaternes observationer på havet og sporing

1. Medlemsstaterne skal overvåge EF-farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion baseret på:

- a) observationer af fiskerfartøjer foretaget af inspektionsfartøjer eller overvågningsfly
- b) et fartøjsovervågningssystem, jf. artikel 9, eller
- c) andre sporings- og identifikationsmetoder.

2. Hvis en observation eller sporing ikke svarer til andre oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed, foretager den de undersøgelser, der måtte være nødvendige for at træffe beslutning om den relevante opfølgning.

3. Hvis observationen eller sporingen vedrører et fiskerfartøj fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, og hvis oplysningerne ikke svarer til andre oplysninger, som kystmedlemsstaten har til rådighed, og hvis den pågældende kystmedlemsstat ikke er i stand til at træffe yderligere foranstaltninger, skal den registrere sine resultater i en overvågningsrapport og omgående sende den, om muligt elektronisk, til flagmedlemsstaten eller til det berørte tredjeland. Såfremt der er tale om et tredjelandsfartøj, skal overvågningsrapporten også sendes til Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

4. I tilfælde af, at en embedsmand i en medlemsstat observerer eller sporer et fiskerfartøj, som udøver aktiviteter, der kan betragtes som en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, skal den pågældende straks udarbejde en overvågningsrapport og sende den til de kompetente myndigheder.

5. Overvågningsrapportens indhold fastlægges efter proceduren i artikel 119.

Artikel 72

Foranstaltninger, der træffes ved oplysning om observationer og sporing

1. Flagmedlemsstaterne skal efter modtagelse af en overvågningsrapport fra en anden medlemsstat træffe øjeblikkelige foranstaltninger og foretage eventuelle yderligere undersøgelser, der er nødvendige, for at de kan træffe beslutning om passende opfølgning.

2. Andre medlemsstater end den involverede flagmedlemsstat kontrollerer i givet fald, om det rapporterede observerede fartøj har udøvet aktiviteter i farvandene under deres jurisdiktion eller højhedsområde, eller om de fiskevarer, der stammer fra det pågældende fartøj, er blevet landet på eller importeret til deres område, og undersøger, om fartøjet tidligere har overholdt de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, eller eventuelt flagmedlemsstaten og andre medlemsstater undersøger også veldokumenterede oplysninger om observation af fartøjer fra de enkelte borgere, fra organisationer i civilsamfundet, herunder miljøorganisationer, samt fra repræsentanter for fiskerierhvervet og repræsentanter for handelen med fisk.

Artikel 73

Kontrolobservatører

1. Hvis der af Rådet er oprettet en EF-kontrolobservatørordning, skal kontrolobservatører om bord på fiskerfartøjer kontrollere, om fiskerfartøjet overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik. De skal udføre alle opgaverne i observatørordningen og især kontrollere og registrere fartøjets fiskeri og relevante dokumenter.

2. Kontrolobservatørerne skal være kvalificerede inden for deres opgaveområder. De skal være uafhængige af ejeren, føreren af fiskerfartøjet og besætningsmedlemmerne. De må ikke have nogen økonomisk tilknytning til operatøren.

3. Så vidt muligt sørger kontrolobservatorerne for, at deres tilstedeværelse om bord på fiskerfartøjerne ikke er til hinder for eller skaber forstyrrelser i fiskeriet og fartøjets normale drift.

4. Hvis en kontrolobservatør bemærker en alvorlig overtrædelse, underretter vedkommende straks de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten.

5. Kontrolobservatorer udarbejder en observatørrapport, om muligt elektronisk, og sender den straks, om nødvendigt ved hjælp af elektronisk udstyr om bord på fiskerfartøjet, til deres kompetente myndigheder og flagmedlemsstatens kompetente myndigheder. Medlemsstaterne indlæser rapporten i den i artikel 78 omhandlede database.

6. Hvis det i observatørrapporten anføres, at det observerede fartøj har deltaget i fiskeri i strid med reglerne i den fælles fiskeripolitik, træffer de i stk. 4 omhandlede kompetente myndigheder alle passende foranstaltninger til undersøgelse af sagen.

7. Førere af EF-fiskerfartøjer stiller passende indkvartering til rådighed for de udpegede kontrolobservatorer, letter deres arbejde og undgår at hindre dem i at løse deres opgaver. Førerne af EF-fiskerfartøjer giver også kontrolobservatorerne adgang til relevante dele af fartøjet, herunder fangst, og til fartøjets dokumenter, herunder elektroniske filer.

8. Flagmedlemsstaterne afholder alle udgifter til kontrolobservatørordningen i henhold til denne artikel. Medlemsstaterne kan helt eller delvis opkræve disse udgifter hos de operatører, hvis fiskerfartøjer, der fører deres flag, er involveret i det pågældende fiskeri.

9. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

AFSNIT VII

INSPEKTION OG RETSFØRFLGNING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 74

Gennemførelse af inspektioner

1. Medlemsstaterne opretter og ajourfører en fortegnelse over embedsmænd, der er ansvarlige for at gennemføre inspektioner.

2. Embedsmændene skal udføre deres opgaver i overensstemmelse med EF-lovgivningen. De skal foretage inspektioner uden forskelsbehandling på havet, i havne, under transport, på forarbejdningsstedet og ved afsætning af fiskevarerne.

3. Embedsmændene kontrollerer navnlig:

a) at den fangst, der opbevares om bord, oplagres, transporteres, forarbejdes eller afsættes, er lovlig, og at dokumenterne eller de elektroniske indsendelser i den forbindelse er nøjagtige

b) at de fiskeredskaber, der bruges til fiskeri efter målarterne, og de fangster, der opbevares om bord, er lovlige

c) en eventuel stuvningsplan og den separate stuvning af arter

d) mærkningen af redskaber og

e) oplysningerne om maskinen, jf. artikel 40.

4. Embedsmændene kan undersøge alle relevante områder, dæk og rum. De kan også undersøge forarbejdede og uforarbejdede fangster, net og andre fiskeredskaber, udstyr, beholdere og pakker, der indeholder fisk eller fiskevarer, og alle relevante dokumenter eller elektroniske indsendelser, som de finder nødvendige for at kontrollere, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes. De kan også udspørge personer, der formodes at have oplysninger om det, inspektionen vedrører.

5. Embedsmændene foretager inspektionerne på en sådan måde, at de forstyrrer fartøjet eller transportkøretøjet, dets aktiviteter og oplagring, forarbejdnings og afsætning af fangst mindst muligt. De skal så vidt muligt forhindre enhver forringelse af fangsten under inspektionen.

6. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel, især for metoder til og gennemførelse af inspektion, vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 75

Operatørens opgaver

1. Operatøren sørger for sikker adgang til fartøjet, transportkøretøjet eller rummet, hvor fiskevarerne oplagres, forarbejdes eller afsættes. Operatøren garanterer embedsmændenes sikkerhed og må ikke hindre embedsmændene i at varetage deres opgaver eller true eller forstyrre dem under udførelsen af disse.

2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 76

Inspektionsrapport

1. Embedsmænd udarbejder en inspektionsrapport efter hver inspektion og sender den til deres kompetente myndigheder. Hvor det er muligt, udarbejdes og fremsendes rapporten elektronisk. Ved inspektion af et fiskerfartøj, der fører en anden medlemsstats flag, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til den pågældende flagmedlemsstat, hvis der under inspektionen er konstateret en overtrædelse. Ved inspektion af et fiskerfartøj, der fører et tredjelands flag, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til det pågældende tredjelands kompetente myndigheder, hvis der under inspektionen er konstateret en overtrædelse. Hvis inspektionen er udført i farvande, der hører under en anden medlemsstats jurisdiktion, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til den pågældende medlemsstat.

2. Embedsmænd meddeler deres resultater af inspektionen til operatøren, som har mulighed for at fremsætte bemærkninger til inspektionen og resultaterne heraf. Operatørens bemærkninger skal afspejles i inspektionsrapporten. Embedsmænd anfører i fiskerilogbogen, at der er foretaget inspektion.

3. En kopi af inspektionsrapporten fremsendes til operatøren hurtigst muligt, og under alle omstændigheder senest 15 arbejdsdage efter afslutningen af inspektionen.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 77

Inspektions- og overvågningsrapporternes gyldighed

Inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af EF-inspektører, en anden medlemsstats embedsmænd eller Kommissionens tjenestemænd betragtes som gyldige bevismidler i administrative sager eller retssager indledt af en medlemsstat. Med hensyn til dokumentationsværdi skal de sidestilles med medlemsstaternes inspektions- og overvågningsrapporter.

Artikel 78

Elektronisk database

1. Medlemsstaterne opretter og ajourfører en elektronisk database, hvor de uploader alle inspektions- og overvågningsrapporter, der udarbejdes af deres embedsmænd.

2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 79

EF-kontrollører

1. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 119 en fortegnelse over EF-kontrollører.

2. EF-kontrollørerne kan udføre inspektioner i overensstemmelse med denne forordning i EF-farvande og på EF-fiskerfartøjer uden for EF-farvande, jf. dog kystmedlemsstatens primære ansvar.

3. EF-kontrollører kan tildeles følgende opgaver:

a) gennemførelse af de specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, der er vedtaget i henhold til artikel 95

b) deltagelse i internationale fiskerikontrolprogrammer, hvor Fællesskabet har pligt til at sørge for kontrol.

4. Med henblik på udførelsen af deres opgaver og med forbehold af stk. 5 skal EF-kontrollørerne straks have adgang til:

a) alle områder om bord på EF-fiskerfartøjer og alle andre fartøjer, der udøver fiskeri, offentlige lokaler og steder samt transportmidler og

b) alle oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver, navnlig fiskerilogbogen, landingsopgørelser, fangstatter, omladningsopgørelsen, salgsnotaer og andre relevante dokumenter,

i samme omfang og på samme betingelser som embedsmændene i den medlemsstat, hvor inspektionen finder sted.

5. EF-kontrollørerne har ingen politimyndighed eller retshåndhævende myndighed uden for deres oprindelsesmedlemsstats område eller de EF-farvande, der er under deres oprindelsesmedlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

6. Når tjenestemænd fra Kommissionen eller det organ, den har udpeget, udpeges til EF-kontrollører, har de ingen politimyndighed eller retshåndhævende myndighed.

7. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Inspektion uden for den inspicerende medlemsstats farvande

Artikel 80

Inspektion af fiskerfartøjer uden for den inspicerende medlemsstats farvande

1. En medlemsstat kan inspicere fiskerfartøjer, der fører dens flag, i alle EF-farvande uden for farvande under en anden medlemsstats højhedsområde, jf. dog kystmedlemsstatens primære ansvar.

2. En medlemsstat kan foretage inspektion på en anden medlemsstats fiskerfartøjer i overensstemmelse med denne forordning vedrørende fiskeri i alle EF-farvande uden for farvande under en anden medlemsstats højhedsområde:

- a) efter tilladelse fra den berørte kystmedlemsstat eller
- b) i henhold til artikel 95, hvor der er vedtaget et specifikt kontrol- og inspektionsprogram.

3. En medlemsstat er bemyndiget til at inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, i internationale farvande.

4. En medlemsstat kan inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører dens eget flag eller en anden medlemsstats flag, i tredjelandes farvande i overensstemmelse med internationale aftaler.

5. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed, der fungerer som kontaktpunkt med henblik på denne artikel. Medlemsstaternes kontaktpunkt skal være tilgængeligt døgnet rundt.

Artikel 81

Anmodning om tilladelse

1. Anmodninger fra en medlemsstat om tilladelse til at foretage inspektion på fiskerfartøjer i EF-farvande uden for farvande under dens højhedsområde eller jurisdiktion, jf. artikel 80, stk. 2, litra a), afgøres af den pågældende kystmedlemsstat senest 12 timer efter anmodningstidspunktet eller inden for et passende tidsrum, hvis årsagen til anmodningen er en forfølgelse over grænserne, der er påbegyndt i den inspicerende medlemsstats farvande.

2. Den anmodende medlemsstat underrettes straks om afgørelsen. Afgørelserne meddeles også Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

3. Anmodninger om tilladelse nægtes kun helt eller delvis, såfremt tvingende hensyn tilsiger det. Afslag og begrundelserne herfor sendes straks til den anmodende medlemsstat og til Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

KAPITEL III

Overtrædelser, der konstateres under inspektion

Artikel 82

Procedure i tilfælde af overtrædelse

Hvis de oplysninger, der indsamles under inspektion, eller andre relevante data giver embedsmanden begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, skal embedsmanden:

- a) notere den formodede overtrædelse i inspektionsrapporten

b) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte bevismaterialet for den formodede overtrædelse

c) straks sende inspektionsrapporten til sin kompetente myndighed

d) informere den fysiske eller juridiske person, som formodes at have begået overtrædelsen, eller som blev taget på fersk gerning under overtrædelsen, om, at overtrædelsen kan medføre tildeling af det relevante antal strafpoint i overensstemmelse med artikel 92. Denne information noteres i inspektionsrapporten.

Artikel 83

Overtrædelser konstateret uden for den inspicerende medlemsstats farvande

1. Hvis overtrædelsen er konstateret ved inspektion foretaget i henhold til artikel 80, sender den inspicerende medlemsstat straks et resumé af inspektionsrapporten til kystmedlemsstaten, eller, ved inspektion uden for EF-farvande, til det pågældende fiskerfartøjs flagmedlemsstat. En fuldstændig inspektionsrapport sendes til kyst- og flagmedlemsstaten senest 15 dage efter inspektionen.

2. Det pågældende fiskerfartøjs kystmedlemsstat eller, ved inspektion uden for EF-farvande, flagmedlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger med hensyn til den overtrædelse, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 84

Udvidet opfølgning af visse alvorlige overtrædelser

1. Flagmedlemsstaten eller kystmedlemsstaten, i hvis farvande et fiskerfartøj mistænkes for at have:

a) registreret forkerte fangster af bestande, der er omfattet af en flerårig plan, med en afvigelse på over 500 kg eller 10 % beregnet i procent af tallene i fiskerilogbogen, alt efter hvilken mængde der er størst, eller

b) begået en af de i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90, stk. 1, i denne forordning omhandlede alvorlige overtrædelser inden for en periode på ét år efter at have begået en første sådan alvorlig overtrædelse,

kan påbyde fartøjet omgående at begive sig til en havn med henblik på en fuldstændig undersøgelse ud over foranstaltningerne i kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.

2. Kystmedlemsstaten underretter straks og i overensstemmelse med sine egne lovfæstede procedurer flagmedlemsstaten om den undersøgelse, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2.

3. Embedsmændene kan blive om bord på fiskerfartøjet, indtil den fuldstændige undersøgelse som omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2 er foretaget.

4. Føreren af et fiskerfartøj som omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2 skal indstille alt fiskeri og søge havn, hvis han er blevet anmodet om at gøre det.

KAPITEL IV

Retsforfølgning af overtrædelser, der konstateres under inspektion

Artikel 85

Retsforfølgning

Såfremt de kompetente myndigheder under eller efter en inspektion konstaterer en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, træffer de kompetente myndigheder i den inspicerende medlemsstat passende foranstaltninger i henhold til afsnit VIII over for føreren af det involverede fartøj eller enhver anden juridisk eller fysisk person, der er ansvarlig for overtrædelsen, jf. dog artikel 83, stk. 2, og artikel 86.

Artikel 86

Overdragelse af en retsforfølgning

1. Den medlemsstat, på hvis område eller i hvis farvande en overtrædelse er konstateret, kan overdrage retsforfølgningen af denne overtrædelse til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, hvor overtræderen er statsborger, med den pågældende medlemsstats samtykke, og forudsat at overdragelsen giver bedre muligheder for at opnå det i artikel 89, stk. 2, omhandlede resultat.

2. Flagmedlemsstaten kan overdrage retsforfølgningen af en overtrædelse til de kompetente myndigheder i den inspicerende medlemsstat med den pågældende medlemsstats samtykke, og forudsat at overdragelsen giver bedre muligheder for at opnå det i artikel 89, stk. 2, omhandlede resultat.

Artikel 87

Overtrædelse konstateret af EF-kontrollører

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger i forbindelse med enhver overtrædelse, som EF-kontrollører har konstateret i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion eller på et fiskerfartøj, der fører deres flag.

Artikel 88

Korrigerende foranstaltninger, såfremt landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke foretager retsforfølgning

1. Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke er den samme som flagmedlemsstaten, og dens kompetente myndigheder ikke træffer passende foranstaltninger mod de ansvarlige fysiske eller juridiske personer eller ikke overdrager retsforfølgningen i overensstemmelse med artikel 86, kan de mængder fisk, der er landet eller omladet ulovligt, afskrives på landings- eller omladningsmedlemsstatens kvote.

2. De mængder fisk, der skal afskrives på landings- eller omladningsmedlemsstatens kvote, fastsættes efter proceduren i artikel 119, efter at Kommissionen har hørt de pågældende to medlemsstater.

3. Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten har opbrugt den pågældende kvote, anvendes artikel 37. Med henblik herpå anses de mængder fisk, der er ulovligt landet eller omladet, for at være lig med omfanget af den skade, der er påført flagmedlemsstaten som omhandlet i nævnte artikel.

AFSNIT VIII

HÅNDHÆVELSE

Artikel 89

Foranstaltninger til at sikre overholdelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der konsekvent træffes passende foranstaltninger, herunder indledning af en administrativ sag eller straffesag i overensstemmelse med den nationale lovgivning, mod de fysiske eller juridiske personer, der mistænkes for at have overtrådt reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Det generelle niveau for sanktioner og ledsagende sanktioner beregnes, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning, på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at de effektivt fratager de ansvarlige for overtrædelsen det økonomiske udbytte heraf, uden at dette berører den legitime ret til at udøve deres erhverv. Disse sanktioner skal også kunne føre til resultater, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang og effektivt modvirker yderligere overtrædelser af samme art.

3. Medlemsstaterne kan anvende et system, hvor en bødes størrelse står i rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning eller den økonomiske gevinst, den pågældende har opnået eller forventet ved at begå overtrædelsen.

4. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har jurisdiktion i tilfælde af en overtrædelse, underretter straks og i overensstemmelse med sine egne lovfæstede procedurer flagmedlemsstaten, medlemsstaten, hvor overtræderen er statsborger, eller enhver anden medlemsstat med interesse i opfølgningen af den administrative procedure eller den straffesag, der er indledt, eller de andre foranstaltninger, der er truffet, og af en eventuel endelig afgørelse om overtrædelsen, herunder hvor mange point der er tildelt, i henhold til artikel 92.

Artikel 90

Sanktioner i forbindelse med alvorlige overtrædelser

1. Ud over artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 betragtes nedenstående aktiviteter i denne forordning også som alvorlige overtrædelser afhængigt af, hvor grov den pågældende overtrædelse er, hvilket bestemmes af medlemsstatens kompetente myndighed under hensyntagen til kriterier som skadens art, dens værdi, overtræderens økonomiske situation og overtrædelsens omfang eller gentagelser:

- a) manglende indsendelse af en landingsopgørelse eller en salgsnota, når landingen af fangsten har fundet sted i en tredjelandshavn
- b) manipulation af en maskine for at øge dens effekt ud over den maksimale kontinuerlige maskineffekt ifølge maskincertifikatet
- c) manglende landing af arter underlagt kvoter, som fanges under et fiskeri, medmindre sådan landing ville stride mod forpligtelser, der følger af reglerne i den fælles fiskeripolitik, når fiskeriet eller fiskeriområderne er omfattet af disse regler.

2. Medlemsstaterne sørger for, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med effektive, afbalancerede og afskrækkende administrative sanktioner i overensstemmelse med den række af sanktioner og foranstaltninger, der er fastsat i kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.

3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 44, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1005/2008 pålægger medlemsstaterne sanktioner, der har effektivt afskrækkende virkning og eventuelt er beregnet på grundlag af værdien af de fiskevarer, der er opnået ved en alvorlig overtrædelse.

4. Ved fastsættelsen af sanktionerne tager medlemsstaterne også hensyn til værdien af den skade, der er påført de pågældende fiskeressourcer og det pågældende havmiljø.

5. Medlemsstaterne kan også, eller alternativt, benytte effektive, afbalancerede og afskrækkende strafferetlige sanktioner.

6. De sanktioner, der er fastsat i dette kapitel, kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger, især dem, der er beskrevet i artikel 45 i forordning (EF) nr. 1005/2008.

Artikel 91

Umiddelbar håndhævelse

Medlemsstaterne træffer umiddelbare foranstaltninger til at forhindre førere af fiskerfartøjer eller andre fysiske personer og juridiske personer, der tages på fersk gerning i at begå en alvorlig overtrædelse, jf. artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008, i at fortsætte hermed.

Artikel 92

Pointsystem for alvorlige overtrædelser

1. Medlemsstaterne anvender et pointsystem for alvorlige overtrædelser som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1005/2008, som tildeler indehaveren af en fiskerilicens et passende antal point ved overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Når en fysisk person har begået en alvorlig overtrædelse, eller en juridisk person kan holdes ansvarlig for en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, tildes indehaveren af fiskerilicensen et passende antal point som følge af overtrædelsen. De tildelte point overføres til en eventuelt ny indehaver af fiskerilicensen for det pågældende fiskerfartøj, hvis fartøjet sælges, overdrages eller på anden vis skifter ejer efter tidspunktet for overtrædelsen. Indehaveren af fiskerilicensen har ret til at klage i overensstemmelse med national lovgivning.

3. Når det samlede antal point er lig med eller overstiger et nærmere fastsat antal point, suspenderes fiskerilicensen automatisk i en periode på mindst to måneder. Perioden er fire måneder, hvis fiskerilicensen suspenderes for anden gang, otte måneder, hvis fiskerilicensen suspenderes for tredje gang, og et år, hvis fiskerilicensen suspenderes for fjerde gang som følge af at indehaveren af licensen tildes det fastsatte antal point. Såfremt indehaveren tildes det fastsatte antal point for femte gang, inddrages fiskerilicensen permanent.

4. Hvis indehaveren af en fiskerilicens ikke begår en ny alvorlig overtrædelse inden for tre år fra datoen for den sidste alvorlige overtrædelse, slettes alle point på fiskerilicensen.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

6. Medlemsstaterne opretter også et pointsystem, hvorefter et fartøjs fører tildes et passende antal point, hvis han begår en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 93

Nationale registre over overtrædelser

1. Medlemsstaterne indfører i et nationalt register alle overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, der begås af fartøjer, som fører deres flag, eller af deres statsborgere, herunder de pålagte sanktioner og antallet af tildelte point. Medlemsstaterne indfører også overtrædelser begået af fiskerfartøjer, der fører deres flag, eller af deres statsborgere, som retsforfølges i andre medlemsstater, i deres nationale registre over overtrædelser straks ved meddelelse om den endelige afgørelse fra den medlemsstat, der har jurisdiktion, jf. artikel 90.

2. Ved opfølgning i forbindelse med en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik kan en medlemsstat anmode andre medlemsstater om at levere oplysninger indeholdt i deres nationale registre om fiskerfartøjer og personer, der er mistænkt for at have begået den pågældende overtrædelse eller er taget på fersk gerning i at begå den pågældende overtrædelse.

3. Hvis en medlemsstat anmoder en anden medlemsstat om oplysninger vedrørende de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med en overtrædelse, kan den anden medlemsstat levere de relevante oplysninger om de pågældende fiskerfartøjer og personer.

4. Dataene i det nationale register over overtrædelser lagres kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til denne forordning, men altid i mindst tre kalenderår regnet fra starten af året efter det år, hvor oplysningerne blev registreret.

AFSNIT IX

KONTROLPROGRAMMER

Artikel 94

Fælles kontrolprogrammer

Medlemsstaterne kan internt og på eget initiativ gennemføre kontrol-, inspektions- og overvågningsprogrammer for fiskeri.

Artikel 95

Specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 119 og i samråd med de berørte medlemsstater, hvilket fiskeri der skal omfattes af specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer.

2. De specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde mål, prioriteringer og procedurer samt benchmarks for inspektionsaktiviteterne. Disse benchmarks fastlægges på grundlag af risikoforvaltning og revideres med jævne mellemrum efter analyse af de opnåede resultater.

3. Når en flerårig plan er trådt i kraft, og før et specifikt kontrol- og inspektionsprogram er trådt i kraft, indfører hver medlemsstat risikostyringsbaserede målbenchmarks for inspektionsaktiviteter.

4. De berørte medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer gennemføres, især for så vidt angår de nødvendige menneskelige og materielle ressourcer og de perioder og områder, hvor de skal anvendes.

AFSNIT X

KOMMISSIONENS EVALUERING OG KONTROL

Artikel 96

Generelle principper

1. Kommissionen kontrollerer og evaluerer medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ved at kontrollere oplysninger og dokumenter og foretage kontrol, autonome inspektioner og revision, og den letter koordinering og samarbejde mellem dem. Med henblik herpå kan Kommissionen på eget initiativ og med egne midler foranstalte og gennemføre undersøgelser, kontrol, inspektioner og revision. Kommissionen kan navnlig undersøge:

- a) hvordan medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder gennemfører og anvender reglerne i den fælles fiskeripolitik
- b) hvordan reglerne i den fælles fiskeripolitik gennemføres og anvendes i et tredjelands farvande i overensstemmelse med en international aftale med det pågældende land
- c) om national administrativ praksis, inspektion og overvågning er i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik
- d) om de fornødne dokumenter foreligger, og om de er i overensstemmelse med gældende regler
- e) hvordan medlemsstaterne løser deres kontrolopgaver
- f) hvordan overtrædelser konstateres og retsforfølges
- g) hvordan samarbejdet mellem medlemsstaterne foregår.

2. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at lette gennemførelsen af dens opgaver. Medlemsstaterne sikrer, at den kontrol, de autonome inspektioner og den revision, der gennemføres i henhold til dette afsnit, ikke gøres til genstand for omtale, der kan skade kvaliteten af inspektioner på stedet. Hvis Kommissionens embedsmænd støder på vanskeligheder under udførelsen af deres opgaver, stiller den berørte medlemsstat sådanne midler til rådighed for Kommissionen, at denne kan løse sin opgave, og giver Kommissionens embedsmænd mulighed for at evaluere de særlige kontrol- og inspektionsforanstaltninger.

Medlemsstaterne bistår Kommissionen i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan udføre sine opgaver.

Artikel 97

Kommissionens embedsmænds beføjelser

1. Kommissionens embedsmænd kan foretage kontrol og inspektion om bord på fiskerfartøjer, på forretningssteder og hos andre organer med aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik og skal have adgang til alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i samme omfang og på samme vilkår som embedsmænd i den medlemsstat, hvor kontrollen og inspektionen finder sted.

2. Kommissionens embedsmænd har ret til at tage kopier af de relevante filer og indsamle de fornødne stikprøver, hvis de har rimelig grund til at tro, at reglerne i den fælles fiskeripolitik ikke er overholdt. De kan anmode om identifikation af alle personer, der opholder sig på det sted, der inspiceres.

3. Kommissionens embedsmænd har ikke beføjelser, der går ud over nationale inspektørers beføjelser, og de har ikke politiel eller håndhævelsesbeføjelser.

4. Kommissionens embedsmænd forelægger skriftlig legitimation med angivelse af deres identitet og stilling.

5. Kommissionen udsender skriftlige instruktioner til sine embedsmænd med angivelse af deres beføjelser og formålet med deres opgave.

Artikel 98

Kontrol

1. Når Kommissionen finder det nødvendigt, kan dens embedsmænd være til stede under de nationale kontrolmyndigheders kontrol. I forbindelse med disse kontroller tager Kommissionen passende kontakt til medlemsstaterne med henblik på, hvor det er muligt, at udarbejde et kontrolprogram, der er acceptabelt for begge parter.

2. De berørte medlemsstater sikrer, at de berørte organer eller personer accepterer at blive underkastet den i stk. 1 omhandlede kontrol.

3. Hvis den kontrol og inspektion, der var planlagt i det oprindelige kontrolprogram, af faktuelle årsager ikke kan gennemføres, ændrer Kommissionens kontrollører i samarbejde og forståelse med kontrolmyndighederne i den berørte medlemsstat det oprindelige kontrolprogram.

4. Ved kontrol og inspektion på havet eller fra luften er fartøjets eller luftfartøjets chef alene ansvarlig for kontrol- og inspektionsaktiviteterne. Under udøvelsen af sin kommando tager den pågældende behørigt hensyn til det kontrolprogram, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen kan sørge for, at dens embedsmænd under besøg i en medlemsstat bliver ledsaget af en eller flere embedsmænd fra en anden medlemsstat som observatør(er). Efter anmodning fra Kommissionen udnævner den medlemsstat, der sender embedsmænd, om nødvendigt med kort varsel de nationale embedsmænd, der er udvalgt til observatører. Medlemsstaterne kan også opstille en fortegnelse over nationale embedsmænd, som Kommissionen kan anmode om at være til stede ved ovennævnte kontroller og inspektioner. Kommissionen kan efter eget valg rette anmodning til nationale embedsmænd på fortegnelsen eller embedsmænd, hvis navne er oplyst til Kommissionen. Kommissionen stiller i relevante tilfælde fortegnelsen til rådighed for alle medlemsstater.

6. Kommissionens embedsmænd kan beslutte at gennemføre kontroller som omhandlet i denne artikel uden forudgående varsel, hvis de finder det nødvendigt.

Artikel 99

Autonome inspektioner

1. Når der er grund til at tro, at der er uregelmæssigheder i anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, kan Kommissionen foretage autonome inspektioner. Den foretager sådanne inspektioner på eget initiativ og uden tilstedeværelse af embedsmænd fra den berørte medlemsstat.

2. Alle operatører kan underkastes autonome inspektioner, hvor disse anses for at være nødvendige.

3. I forbindelse med autonome inspektioner på et område eller i farvande under en given medlemsstats højhed eller jurisdiktion, finder den pågældende medlemsstats procedureregler anvendelse.

4. Hvis Kommissionens embedsmænd konstaterer en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning på et område eller i farvande under en given medlemsstats højhed eller jurisdiktion, underretter de straks den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, der træffer alle passende foranstaltninger i forbindelse med en sådan overtrædelse.

Artikel 100

Revision

Kommissionen kan foretage revision af medlemsstaternes kontrolordninger. Denne revision kan navnlig omfatte evaluering af:

- a) kvote- og indsatsforvaltningsordningen
- b) datavalideringssystemer, herunder systemer til krydskontrol af fartøjsovervågningssystemer, fangst-, indsats- og afsætningsdata og data vedrørende EF-fiskerflåderegistret samt efterprøvning af licenser og fiskeritilladelser
- c) den administrative organisation, herunder om der er tilstrækkeligt personale og disponible midler til rådighed, uddannelse af medarbejdere, afgrænsning af funktioner for alle myndigheder, der er involveret i kontrollen, samt mekanismer til koordinering af arbejdet og den fælles evaluering af sådanne myndigheders resultater
- d) de operationelle systemer, herunder procedurer til kontrol af udpegede havne
- e) nationale handlingsprogrammer for kontrol, herunder fastlæggelse af inspektionsniveauer og gennemførelse heraf
- f) det nationale sanktionssystem, herunder sanktionernes tilstrækkelighed, sagernes varighed, den økonomiske gevinst, som overtræderne mister, og sanktionsordningens afskrækkende karakter.

Artikel 101

Rapporter om kontrol, autonom inspektion og revision

1. Kommissionen underretter de berørte medlemsstater om de foreløbige resultater af kontroller og autonome inspektioner senest en dag efter, at de har fundet sted.
2. Kommissionens embedsmænd udarbejder efterfølgende en rapport om hver enkelt kontrol, autonom inspektion eller revision. Rapporten gøres tilgængelig for den berørte medlemsstat senest en måned efter afslutningen af kontrollen, den autonome inspektion eller revisionen. Medlemsstaterne har mulighed for at kommentere rapportens resultater inden for en frist på en måned.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på grundlag af den i stk. 2 omhandlede rapport.
4. Kommissionen offentliggør på den sikre del af sit officielle websted de endelige rapporter om kontrol, autonom inspektion og revision sammen med den berørte medlemsstats bemærkninger.

Artikel 102

Opfølgning af rapporter om kontrol, autonom inspektion og revision

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de relevante oplysninger, den måtte anmode om vedrørende gennemførelsen af denne forordning. Når Kommissionen fremsætter en anmodning om oplysninger, fastsætter den en rimelig tidsfrist for, hvornår oplysningerne skal være den i hænde.
2. Skønner Kommissionen, at der er sket ukorrekt gennemførelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, eller at de eksisterende kontrolbestemmelser og -midler i bestemte medlemsstater ikke er effektive, skal den underrette den eller de pågældende medlemsstater, der herefter iværksætter en administrativ undersøgelse, hvori Kommissionens embedsmænd kan deltage.
3. De berørte medlemsstater underretter Kommissionen om resultaterne af undersøgelsen og sender Kommissionen en rapport, der er udarbejdet senest tre måneder efter Kommissionens anmodning. Kommissionen kan efter en behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten indrømme en rimelig forlængelse af denne periode.
4. Hvis den i stk. 2 omhandlede administrative undersøgelse ikke fører til, at uregelmæssighederne ophører, eller hvis Kommissionen konstaterer mangler i en medlemsstats kontrolordning under kontrollerne eller de autonome inspektioner, jf. artikel 98 og 99, eller under revisionen, jf. artikel 100, udarbejder Kommissionen en handlingsplan sammen med den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten træffer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre en sådan handlingsplan.

AFSNIT XI

FORANSTALTNINGER TIL SIKRING AF, AT MEDLEMSSTATERNE OPFYLDER MÅLENE I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

KAPITEL I

Finansielle foranstaltninger

Artikel 103

Suspension og bortfald af finansiel støtte fra Fællesskabet

1. Kommissionen kan træffe beslutning om helt eller delvis at suspendere finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 8, litra a), i forordning (EF) nr. 861/2006 i højst 18 måneder, hvis det er godtgjort:
 - a) at effektiviteten af de finansierede foranstaltninger berøres, eller kan forventes at blive berørt ved manglende overholdelse af reglerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, tilpasning af flåden og fiskerikontrol
 - b) at en sådan manglende overholdelse direkte kan tilskrives den pågældende medlemsstat, og
 - c) at den manglende overholdelse kan medføre en alvorlig trussel for bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller for effektiviteten af Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning,

og Kommissionen på basis af de foreliggende oplysninger og i givet fald efter at have gennemgået den berørte medlemsstats forklaringer konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen og heller ikke er i stand til at gøre det i den nærmeste fremtid.

2. Hvis den pågældende medlemsstat i suspensionsperioden fortsat ikke godtgør, at der er truffet foranstaltninger til at sikre, at de gældende regler overholdes i fremtiden, eller at der ikke er alvorlig fare for, at Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning ikke vil kunne fungere effektivt i fremtiden, kan Kommissionen lade den finansielle støtte, som blev suspenderet i henhold til stk. 1, bortfalde helt eller delvis. Kommissionen kan først lade en sådan støtte bortfalde, efter at støtten har været suspenderet i 12 måneder.
3. Inden Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, underretter den den pågældende medlemsstat skriftligt om de konstaterede mangler ved medlemsstatens kontrolordning og om, at den agter at træffe den beslutning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, samtidig med at den anmoder medlemsstaten om at træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen inden for en periode, som Kommissionen fastsætter i forhold til overtrædelsens grovhed, men som ikke må være under én måned.

4. Hvis medlemsstaten ikke har svaret på den henvendelse, der er omhandlet i stk. 3, inden udløbet af den periode, der skal fastsættes i overensstemmelse med samme stykke, kan Kommissionen træffe den beslutning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på basis af de oplysninger, der foreligger på det pågældende tidspunkt.

5. Den procentdel af støtten, der kan suspenderes eller bortfalde, skal stå i rimeligt forhold til arten og graden af medlemsstatens misligholdelse af de gældende bestemmelser for bevarelse, kontrol, inspektion og håndhævelse og til, hvor alvorlig en trussel misligholdelsen udgør for bevarelse af levende akvatiske ressourcer eller for effektiviteten af Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning, og skal tage hensyn til, i hvilket omfang effektiviteten af de finansierede foranstaltninger berøres eller kan forventes at blive berørt. Ved fastsættelse af procentdelen tages der hensyn til den relative andel af fiskeriet og fiskerirelaterede aktiviteter, som misligholdelsen i forbindelse med de foranstaltninger, der finansieres via den i stk. 1 omhandlede finansielle støtte, vedrører, ligesom den begrænses af nævnte relative andel.

6. Beslutninger i henhold til denne artikel træffes under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder og på en sådan måde, at der er en reel økonomisk forbindelse mellem genstanden for den manglende overholdelse og den foranstaltning, som den suspenderede eller bortfaldne finansielle støtte fra Fællesskabet vedrører.

7. En suspension ophæves, når betingelserne i stk. 1 ikke længere foreligger.

8. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Lukning af fiskerier

Artikel 104

Lukning af fiskerier som følge af tilsidesættelse af den fælles fiskeripolitikens mål

1. Når en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser til at gennemføre en flerårig plan, og Kommissionen har belæg for, at den manglende opfyldelse af sådanne forpligtelser udgør en alvorlig trussel for bevarelsen af den pågældende bestand, kan Kommissionen midlertidigt lukke de fiskerier, der berøres af sådanne mangler, for den pågældende medlemsstat.

2. Kommissionen underretter skriftligt den pågældende medlemsstat om de resultater, den er nået frem til, og om den relevante dokumentation og fastsætter en frist på højst ti arbejdsdage, hvor medlemsstaten skal godtgøre, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 anvendes kun, hvis medlemsstaten undlader at besvare Kommissionens anmodning inden for fristen i stk. 2, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller klart viser, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet gennemført.

4. Kommissionen ophæver lukningen, når medlemsstaten skriftligt og til Kommissionens tilfredshed har godtgjort, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

KAPITEL III

Nedsættelse og overførsel af kvoter og fiskeriindsats

Artikel 105

Nedsættelse af kvoter

1. Når Kommissionen har fastslået, at en medlemsstat har overskredet de kvoter, den har fået tildelt, nedsætter Kommissionen denne medlemsstats fremtidige kvoter.

2. I tilfælde af en overskridelse af en kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, som en medlemsstat i et givet år har til rådighed, nedsætter Kommissionen det eller de følgende års årlige kvote, tildeling eller andel for den pågældende medlemsstat under anvendelse af en multiplikationsfaktor efter følgende tabel:

Overskridelsens omfang i forhold til tilladte landinger	Multiplikationsfaktor
Op til 5 %	Overskridelse * 1,0
Over 5 % og op til 10 %	Overskridelse * 1,1
Over 10 % og op til 20 %	Overskridelse * 1,2
Over 20 % og op til 40 %	Overskridelse * 1,4
Over 40 % og op til 50 %	Overskridelse * 1,8
Yderligere overskridelse over 50 %	Overskridelse * 2,0

En nedsættelse svarende til overskridelsen * 1,00 finder dog anvendelse i alle tilfælde, hvor overskridelsen af den tilladte landing er på 100 tons eller derunder.

3. Ud over multiplikationsfaktoren i stk. 2 finder en multiplikationsfaktor på 1,5 anvendelse, hvis:

- en medlemsstat gentagne gange har overskredet sin kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande i løbet af de foregående to år, og disse overskridelser har givet anledning til de i stk. 2 omhandlede nedsættelser
- de foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske udtalelser og navnlig rapporter fra STECF har fastslået, at overskridelsen udgør en alvorlig trussel for bevarelsen af den pågældende bestand, eller
- bestanden er omfattet af en flerårig plan.

4. I tilfælde af en overskridelse af en kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, som en medlemsstat i tidligere år har haft til rådighed, kan Kommissionen efter høring af den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 119 nedsætte den pågældende medlemsstats fremtidige kvoter for at tage hensyn til overskridelsens omfang.

5. Hvis der ikke kan foretages en nedsættelse i henhold til stk. 1 og 2 af den kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, der er overskredet, som sådan, fordi den kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang står til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen efter høring af den pågældende medlemsstat i det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats kvoter for andre bestande eller grupper af bestande i det samme geografiske område eller med den samme handelsværdi i overensstemmelse med stk. 1.

6. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 106

Nedsættelse af fiskeriindsatsen

1. Når Kommissionen har fastslået, at en medlemsstat har overskredet den fiskeriindsats, den har fået tildelt, nedsætter Kommissionen denne medlemsstats fremtidige fiskeriindsats.

2. Hvis fiskeriindsatsen i et geografisk område eller i et fiskeri, der er til rådighed for en medlemsstat, er overskredet, modregner Kommissionen det i løbet af det eller de følgende år i den fiskeriindsats, der er til rådighed for den pågældende medlemsstat i forbindelse med dette geografiske område eller dette fiskeri ved at anvende en multiplikationsfaktor efter følgende tabel:

Omfanget af overskridelsen af den fiskeriindsats, der er til rådighed	Multiplikationsfaktor
Op til 5 %	Overskridelse* 1,0
Over 5 % og op til 10 %	Overskridelse* 1,1
Over 10 % og op til 20 %	Overskridelse* 1,2
Over 20 % og op til 40 %	Overskridelse* 1,4
Over 40 % og op til 50 %	Overskridelse* 1,8
Yderligere overskridelse over 50 %	Overskridelse* 2,0

3. Hvis der ikke kan foretages en nedsættelse i henhold til stk. 2 af den maksimalt tilladte fiskeriindsats, der er overskredet som sådan, fordi en sådan maksimalt tilladt fiskeriindsats ikke eller kun i utilstrækkelig grad er til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats fiskeriindsats i det samme geografiske område i overensstemmelse med stk. 2.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af den pågældende fiskeriindsats kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 107

Nedsættelse af kvoter som følge af tilsidesættelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

1. Når det konstateres, at en medlemsstat ikke overholder reglerne for bestande, der er omfattet af flerårige planer, og at dette kan føre til en alvorlig trussel mod bevarelsen af disse bestande, kan Kommissionen det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats årlige kvoter, tildelinger eller andele af en bestand eller gruppe af bestande under anvendelse af proportionalitetsprincippet under hensyn til den skade, der er sket på bestandene.

2. Kommissionen underretter skriftligt den pågældende medlemsstat om de resultater, den er nået frem til, og fastsætter en frist på højst 15 arbejdsdage, hvor medlemsstaten skal godtgøre, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 anvendes kun, hvis medlemsstaten undlader at besvare Kommissionens anmodning inden for fristen i stk. 2, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller klart viser, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet gennemført.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL IV

Hasteforanstaltninger

Artikel 108

Hasteforanstaltninger

1. Hvis der foreligger bevis for, også på grundlag af resultaterne af Kommissionens prøvetagning, at én eller flere medlemsstats fiskeri og/eller foranstaltninger undergraver de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af flerårige planer, eller truer det marine økosystem, og dette kræver omgående handling, kan Kommissionen på en medlemsstats velbegrundede anmodning eller på eget initiativ beslutte at indføre hasteforanstaltninger, som højst må vare seks måneder. Kommissionen kan træffe en ny beslutning om at forlænge hasteforanstaltningerne i højst seks måneder.

2. Hasteforanstaltningerne i stk. 1 skal stå i forhold til truslen og kan bl.a. omfatte:

- suspendering af fiskeri for fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag
- lukning af fiskerier

- c) forbud mod, at EF-operatører accepterer landinger, anbringelse i bur med henblik på opfødning eller opdræt eller omladning af fisk og fiskevarer fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag
- d) forbud mod at bringe fisk og fiskevarer, som er fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, i omsætning eller anvende dem til andre kommercielle formål
- e) forbud mod at levere levende fisk til fiskeopdræt i farvande under den pågældende medlemsstats jurisdiktion
- f) forbud mod at acceptere levende fisk fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, til fiskeopdræt i farvande under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion
- g) forbud mod, at fiskerifartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, fisker i farvande under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion
- h) relevant ændring af de fangstdata, som medlemsstaterne har indsendt.

3. En medlemsstat sender den i stk. 1 omhandlede anmodning samtidig til Kommissionen og de berørte medlemsstater. De øvrige medlemsstater kan indsende deres skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen. Kommissionen træffer en beslutning senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.

4. Hasteforanstaltningerne træder i kraft øjeblikkeligt. De meddeles de berørte medlemsstater og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. De berørte medlemsstater kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

6. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse senest en måned efter den dato, hvor beslutningen blev indbragt for Rådet.

AFSNIT XII

DATA OG INFORMATION

KAPITEL I

Analyse og revision af data

Artikel 109

Generelle principper for analyse af data

1. Medlemsstaterne opretter senest den 31. december 2013 en elektronisk database til validering af data, der registreres i medfør af denne forordning, og et valideringssystem.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle data, der registreres i medfør af denne forordning, er nøjagtige og fuldstændige samt indsendt inden for frister fastsat i henhold til den fælles fiskeripolitik. Der tænkes navnlig på følgende:

- a) Medlemsstaterne skal ved hjælp af automatiske edb-baserede algoritmer og mekanismer krydskontrollere, analysere og verificere følgende data:
 - i) FOS-data
 - ii) fiskeridata, navnlig fiskerilogbogen, landingsopgørelsen, omladningsopgørelsen og forhåndsmeddelelsen
 - iii) data fra overtagelseserklæringer, transportdokumenter og salgsnotaer
 - iv) data fra fiskerilicenser og fiskeritilladelser
 - v) data fra inspektionsrapporter
 - vi) data vedrørende maskineffekt.

b) Følgende data skal også krydskontrolleres, analyseres og verificeres, hvis det er relevant:

- i) fartøjssporingssystemdata
- ii) data om observationer
- iii) data vedrørende internationale fiskeriaftaler
- iv) data om indsejling i eller udsejling fra fiskeriområder, havområder, hvor der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer, områder, der reguleres af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og lignende organisationer og et tredjeland's farvande
- v) data fra et automatisk identifikationssystem.

3. Valideringssystemet skal gøre det muligt umiddelbart at fastslå uoverensstemmelser, fejl og manglende oplysninger i forbindelse med dataene.

4. Medlemsstaterne sikrer, at databasen klart viser alle uoverensstemmelser i dataene, som datavalideringssystemet har konstateret. Databasen skal også markere alle data, der er blevet korrigeret, og angive årsagen til korrektionen.

5. Såfremt der konstateres en uoverensstemmelse mellem data, foretager den pågældende medlemsstat de nødvendige undersøgelser, og hvis der er begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse, træffer den de nødvendige foranstaltninger.

6. Medlemsstaterne sikrer, at datoerne for datamodtagelse, dataindlæsning og datavalidering samt datoerne for opfølgning af konstaterede uoverensstemmelser er klart synlige i databasen.

7. Hvis dataene i stk. 2 ikke fremsendes elektronisk, sikrer medlemsstaterne, at de straks indlæses i databasen manuelt.

8. Medlemsstaterne etablerer nationale planer til gennemførelse af valideringssystemet omfattende de data, der er opført i stk. 2, litra a) og b), og opfølgningen af uoverensstemmelser. Planen skal gøre det muligt for medlemsstaterne at opstille prioriteter for validering og krydskontrol og efterfølgende opfølgning af uoverensstemmelser på basis af risikostyring. Planen forelægges Kommissionen til godkendelse senest den 31. december 2011. Kommissionen godkender planerne inden den 1. juli 2012, efter at den har givet medlemsstaterne mulighed for at foretage ændringer. Ændringer af planen forelægges hvert år Kommissionen til godkendelse.

9. Hvis Kommissionen som resultat af sine egne undersøgelser har konstateret uoverensstemmelser i dataene i en medlemsstats database, kan den efter at have forelagt dokumentation for medlemsstaten og konfereret med den kræve, at medlemsstaten undersøger årsagen til uoverensstemmelsen og om fornødent korrigerer disse data.

10. De af medlemsstaterne oprettede databaser og indsamlede data, der er omhandlet i denne forordning, skal anses for at være autentiske i henhold til de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning.

Artikel 110

Adgang til data

1. Medlemsstaterne sikrer, at der til hver en tid og uden forudgående varsel er fjernadgang for Kommissionen eller det organ, den har udpeget, til alle de data, der er omhandlet i artikel 115. Desuden skal Kommissionen have mulighed for at downloade disse data manuelt og automatisk for alle perioder og for alle fiskerfartøjer.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionens embedsmænd adgang på grundlag af de elektroniske certifikater, som Kommissionen eller det organ, den har udpeget, har udstedt.

Adgangen skal være til rådighed på den sikre del af medlemsstaternes websted, jf. artikel 115.

3. Med forbehold af stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne indtil den 30. juni 2012 gennemføre et eller flere pilotprojekter sammen med Kommissionen eller det organ, den har udpeget, med henblik på at give fjernadgang i realtid til medlemsstaternes data om fiskerimuligheder, der er registreret og valideret i overensstemmelse med denne forordning. Når både Kommissionen og den pågældende medlemsstat er tilfredse med resultatet af pilotprojektet, og under forudsætning af, at fjernadgangen fungerer som aftalt, er den pågældende medlemsstat ikke længere forpligtet til at indsende rapporter om fiskerimuligheder som beskrevet i artikel 33, stk. 2 og 8. Dataadgangsformatet og -procedurerne skal gennemgås og testes. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. januar 2012 Kommissionen, om de har planer om at gennemføre pilotprojekter. Efter den 1. januar 2013 kan Rådet beslutte, at medlemsstaternes indsendelse af data til Kommissionen skal ske på en anden måde og med en anden hyppighed.

Artikel 111

Udveksling af data

1. Hver flagmedlemsstat sikrer direkte elektronisk udveksling af relevante oplysninger med andre medlemsstater og, hvis det er relevant, Kommissionen eller det organ, den har udpeget, navnlig følgende oplysninger:

- FOS-data, når dets fartøjer befinder sig i en anden medlemsstats farvande
- fiskerilogbogsoplysninger, når dets fartøjer fisker i en anden medlemsstats farvande
- landingsopgørelser og omladningsopgørelser, når sådanne aktiviteter finder sted i en anden medlemsstats havne
- forhåndsmeddelelse, når den havn, der agtes anløbet, er i en anden medlemsstat.

2. Hver kystmedlemsstat sikrer direkte elektronisk udveksling af relevante oplysninger med andre medlemsstater og, hvis det er relevant, Kommissionen eller det organ, den har udpeget, navnlig ved at sende følgende oplysninger:

- oplysninger om salgsnotaer til flagmedlemsstaten, når det første salg hidrører fra en anden medlemsstats fiskerfartøj
- oplysninger om overtagelseserklæring, når fisken oplagres i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten eller landingsstaten
- oplysninger om salgsnotaer og overtagelseserklæringer til den medlemsstat, hvor landingen fandt sted.

3. Detaljerede regler for anvendelsen af dette kapitel, især vedrørende kvalitetskontrol, overholdelse af frister for indsendelse af data, krydskontrol, analyse, efterprøvning af data og vedrørende udvikling af et standardiseret format til downloading og udveksling af data, vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Datafortrolighed

Artikel 112

Beskyttelse af personoplysninger

1. Denne forordning berører ikke og påvirker på ingen måde beskyttelsesniveauet for enkeltpersoner med hensyn til behandling af personoplysninger ifølge fællesskabsbestemmelserne og nationale forskrifter, og forordningen ændrer navnlig hverken medlemsstaternes forpligtelser vedrørende deres behandling af personoplysninger efter direktiv 95/46/EF eller fællesskabsinstitutioners eller -organers forpligtelser vedrørende deres behandling af personoplysninger efter forordning (EF) nr. 45/2001, når de udfører deres arbejde.

2. Personers rettigheder med hensyn til deres registreringsoplysninger, der behandles i nationale systemer, skal udøves efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor deres personoplysninger er oplagret, navnlig gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 95/46/EF, og hvad angår deres registreringsoplysninger, der behandles i EF-systemer, skal de udøves i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 113

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de data, der indsamles og modtages inden for rammerne af denne forordning, behandles i overensstemmelse med gældende bestemmelser om tavshedspligt.

2. De oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne og Kommissionen, videregives ikke til andre end de personer i medlemsstaterne og i EF-institutionerne, hvis opgaver gør det nødvendigt for dem at have adgang til oplysningerne, medmindre den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne, udtrykkeligt giver sit samtykke hertil.

3. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må ikke anvendes til andre formål end dem, der følger af denne forordning, medmindre de myndigheder, der leverer oplysningerne, giver deres udtrykkelige samtykke hertil, og gældende bestemmelser i den modtagende medlemsstat ikke forbyder en sådan anvendelse.

4. Data, der videregives inden for rammerne af denne forordning til personer, som arbejder for ansvarlige myndigheder, domstole, andre offentlige myndigheder og Kommissionen eller det organ, den har udpeget, idet udbredelsen heraf ville være til skade for:

- a) beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet i henhold til EF-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger
- b) en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuel ejendomsret
- c) retssager og juridisk rådgivning eller
- d) formålet med inspektioner og undersøgelser

er omfattet af de gældende bestemmelser om fortrolighed. Oplysninger må altid videregives, hvis det er nødvendigt for at bringe en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik til ophør eller at forbyde den.

5. De i stk. 1 omhandlede data er omfattet af samme beskyttelse, som ydes lignende data af lovgivningen i den modtagende medlemsstat, og af tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner.

6. Denne artikel er ikke til hinder for, at data, der er indhentet i medfør af denne forordning, anvendes i forbindelse med senere retsforfølgning på grund af manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Myndighederne i den medlemsstat, der

fremsender dataene, skal underrettes om alle tilfælde, hvor de pågældende data anvendes med dette formål for øje.

7. Denne artikel berører ikke forpligtelserne i henhold til internationale konventioner om gensidig bistand i straffesager.

KAPITEL III

Officielle websteder

Artikel 114

Officielle websteder

1. I forbindelse med denne forordning opretter hver medlemsstat inden den 1. januar 2012 et officielt websted, der er tilgængeligt via internettet og indeholder de oplysninger, som er anført i artikel 115 og 116. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen internetadressen på deres officielle websted. Kommissionen kan beslutte at udvikle fælles standarder og procedurer for at sikre en gennemsigtig kommunikation mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne, EF-Fiskerikontrolagenturet og Kommissionen, herunder overførsel af regelmæssige snapshots af dokumentation af fiskeri i forhold til fiskerimuligheder.

2. Hver medlemsstats officielle websted består af en offentligt tilgængelig del og en sikker del. På webstedet lægger, vedligeholder og ajourfører hver medlemsstat de data, der er nødvendige for kontrollen i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 115

Den offentligt tilgængelige del af webstedet

På den offentligt tilgængelige del af deres websteder offentliggør medlemsstaterne straks eller indsætter et direkte link til:

- a) navne og adresser på de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at udstede fiskerilicenser og fiskeritilladelser, jf. artikel 7
- b) fortegnelsen over udpegede havne med henblik på omladning med angivelse af deres åbningstider, jf. artikel 20
- c) en måned efter ikrafttrædelsen af en flerårig plan og efter Kommissionens godkendelse listen over udpegede havne med angivelse af deres åbningstider, jf. artikel 43, og, senest 30 dage derefter, de dertil knyttede betingelser for registrering og rapportering af mængder af de arter, der er omfattet af den flerårige plan for hver landing
- d) beslutningen om realtidslukning, som klart definerer fiskepladsernes geografiske område, varigheden af lukningen og betingelserne for fiskeriet i området under lukningen, jf. artikel 53, stk. 2

- e) oplysninger om kontaktpunkt for overførsel eller indsendelse af fiskerilogbøger, forhåndsmeddelelser, omladningsopgørelser, landingsopgørelser, salgsnotaer, overtagelseserklæringer og transportdokumenter som omhandlet i artikel 14, 17, 20, 23, 62, 66 og 68
- f) et kort med koordinaterne for midlertidigt realtidslukkede områder, jf. artikel 54, med angivelse af lukningens varighed og betingelserne for fiskeri i området under lukningen
- g) beslutningen om at lukke et fiskeri i henhold til artikel 35 og alle nødvendige oplysninger.

Artikel 116

Den sikre del af webstedet

1. Hver medlemsstat opretter, vedligeholder og ajourfører, på den sikre del af sit websted, adgangen til følgende fortegnelser og databaser:
 - a) fortegnelser over de embedsmænd, der står for inspektionerne, jf. artikel 74
 - b) den elektroniske database for behandling af inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af embedsmændene, jf. artikel 78
 - c) computerfiler fra fartøjsovervågningssystemet, som dens fiskeriovervågningscenter har registreret, jf. artikel 9
 - d) den elektroniske database med fortegnelsen over alle fiskerilicenser og fiskeritilladelser udstedt og forvaltet i overensstemmelse med denne forordning med tydelig angivelse af de fastsatte betingelser og oplysninger om alle suspensioner og tilbagetrækninger
 - e) metoden til måling af den sammenhængende periode på 24 timer, jf. artikel 26, stk. 6
 - f) den elektroniske database med alle relevante data om fiskerimuligheder, jf. artikel 33
 - g) de nationale handlingsprogrammer for kontrol, jf. artikel 46
 - h) den elektroniske database til kontrol af, at de indsamlede data er komplette og af god kvalitet, jf. artikel 109.
2. Hver medlemsstat sikrer:
 - a) fjernadgang for Kommissionen eller det organ, den har udpeget, til alle de data, der er omhandlet i denne artikel, 24 timer i døgnet syv dage om ugen
 - b) direkte elektronisk udveksling af relevante oplysninger med andre medlemsstater og Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

3. Medlemsstaten giver Kommissionens embedsmænd adgang på grundlag af de elektroniske certifikater, som Kommissionen eller det organ, den har udpeget, har udstedt.

4. Dataene på de sikre dele af webstederne er kun tilgængelige for særlige brugere, der har fået bemyndigelse hertil enten af de pågældende medlemsstater eller af Kommissionen eller det organ, den har udpeget. Disse personer har kun adgang til de data, som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver og aktiviteter med henblik på at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, og de er bundet af de regler, som gælder for fortløbig anvendelse af sådanne data.

5. Dataene på de sikre dele af webstedet lagres kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til denne forordning, men altid i mindst tre kalenderår regnet fra starten af året efter det år, hvor oplysningerne blev registreret. Personoplysninger, der skal udveksles i overensstemmelse med denne forordning til historisk, statistisk eller videnskabelig brug udveksles enten udelukkende i anonym form eller, hvis dette ikke er muligt, med de registreredes navne i krypteret form.

6. Detaljerede regler for anvendelse af dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 119.

AFSNIT XIII

GENNEMFØRELSE

Artikel 117

Administrativt samarbejde

1. De myndigheder, der har ansvaret for at gennemføre denne forordning i medlemsstaterne, samarbejder med hinanden, med de kompetente myndigheder i tredjelande, med Kommissionen og med det organ, den har udpeget, for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Med henblik på stk. 1 oprettes der en gensidig støtteordning, som omfatter regler om informationsudveksling efter forudgående anmodning eller spontant.

3. Den medlemsstat, hvor fiskeri har fundet sted, sender efter anmodning alle relevante oplysninger elektronisk til Kommissionen, samtidig med at de sendes til fiskerifartøjets flagmedlemsstat.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 118

Rapporteringsforpligtelser

1. Hvert femte år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om anvendelsen af denne forordning.

2. På grundlag af medlemsstaternes rapporter og sine egne observationer udarbejder Kommissionen hvert femte år en rapport, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Fem år efter denne forordnings ikrafttrædelse foretager Kommissionen en evaluering af dens indvirkning på den fælles fiskeripolitik.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport over de regler, der er fulgt ved udarbejdelse af rapporterne på basis af de grundlæggende data.

5. Detaljerede regler om indholdet og formatet af medlemsstaternes rapporter med henblik på anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 119

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af den komité, der er oprettet i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

AFSNIT XIV

ÆNDRINGER OG OPHÆVELSER

Artikel 120

Ændring af forordning (EF) nr. 768/2005

I forordning (EF) nr. 768/2005 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 indsættes følgende som litra i):

»i) bistå med en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, herunder især:

- tilrettelægge den operative samordning af medlemsstaternes kontrolaktiviteter med henblik på gennemførelse af specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, kontrolprogrammer vedrørende ulovligt, urapporteret og ureguleret »IUU« fiskeri og internationale kontrol- og inspektionsprogrammer
- foretage inspektioner i det omfang, det er nødvendigt for at udføre agenturets opgaver, i overensstemmelse med artikel 17a.«

2) I artikel 5

a) erstattes stk. 1 med følgende:

»1. Agenturets operative koordinering skal dække kontrol med alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik.«

b) indsættes følgende som stk. 3:

»3. Med henblik på at styrke den operative koordinering mellem medlemsstaterne kan agenturet udarbejde operative planer sammen med de berørte medlemsstater og koordinere gennemførelsen heraf.«

3) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Bistand til Kommissionen og medlemsstaterne

Agenturet bistår Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at sikre en ensartet og effektiv opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til reglerne i den fælles fiskeripolitik, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og i deres forbindelser med tredjelande. Agenturet skal navnlig:

- a) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for instruktører i medlemsstaternes fiskeriinspektorater og tilbyde supplerende kurser og seminarer til sådanne embedsmænd og andet personale, som er involveret i kontrol- og inspektionsaktiviteterne
- b) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for EF-kontrollører før deres første inspektion og sørge for regelmæssig ajourført efteruddannelse og seminarer til disse embedsmænd
- c) efter anmodning fra medlemsstaterne foranstalte fælles indkøb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med medlemsstaternes kontrol- og inspektionsaktiviteter og forberede og koordinere medlemsstaternes gennemførelse af fælles pilotprojekter
- d) udarbejde fælles operationelle procedurer for fælles kontrol- og inspektionsaktiviteter, som to eller flere medlemsstater skal foretage
- e) opstille kriterier for udveksling af kontrol- og inspektionsressourcer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande og for medlemsstaternes udlån af sådanne ressourcer
- f) foretage risikoanalyse på grundlag af fiskeridata om fangster, landinger og fiskeriindsats samt risikoanalyse af urapporterede landinger, herunder bl.a. sammenligning af data om fangster og import med data om eksport og nationalt forbrug
- g) efter anmodning fra Kommissionen eller medlemsstaterne udvikle fælles inspektionsmetoder og -procedurer
- h) efter anmodning bistå medlemsstaterne med at opfylde deres fællesskabsforpligtelser og internationale forpligtelser, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og forpligtelser i henhold til regionale fiskeriforvaltningsskemaer

- i) fremme og koordinere udviklingen af ensartede risikostyringsmetoder inden for sit kompetenceområde
- j) koordinere og fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og fælles standarder for udviklingen af prøvetagningsplaner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (*).

(*) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.«

- 4) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser i forbindelse med kontrol og inspektion

1. Agenturet samordner efter anmodning fra Kommissionen medlemsstaternes kontrol og inspektion på grundlag af internationale kontrol- og inspektionsprogrammer ved at udarbejde fælles planer for ressourceanvendelse.

2. Agenturet kan købe, leje eller chartre det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de fælles ressourceanvendelsesplaner, der er omhandlet i stk. 1.«

- 5) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Gennemførelse af særlige kontrol- og inspektionsprogrammer

1. Agenturet koordinerer gennemførelsen af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, der er fastsat i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009, ved hjælp af fælles ressourceanvendelsesplaner.

2. Agenturet kan købe, leje eller chartre det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de fælles ressourceanvendelsesplaner, der er omhandlet i stk. 1.«

- 6) Følgende kapitel indsættes efter kapitel III:

»KAPITEL IIIa

AGENTURETS BEFØJELSER

Artikel 17a

Udpegelse af tjenestemænd i agenturet til EF-kontrollører

Embedsmænd i agenturet kan udpeges til EF-kontrollører i internationale farvande i overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 17b

Agenturets foranstaltninger

Agenturet skal efter behov:

- a) udgive manualer om harmoniserede inspektionsstandarder
- b) udarbejde vejledningsmateriale, der afspejler god praksis i forbindelse med kontrol med den fælles fiskeripolitik, herunder undervisningsmateriale til embedsmænd, der beskæftiger sig med kontrol, og opdatere det regelmæssigt
- c) sørge for den nødvendige tekniske og administrative bistand til Kommissionen, så den kan løse sine opgaver.

Artikel 17c

Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med agenturet og yder det den nødvendige bistand, så det kan udføre sit arbejde.

2. Under behørig hensyntagen til de forskellige retssystemer i medlemsstaterne fremmer agenturet samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem dem og Kommissionen om udvikling af harmoniserede kontrolstandarder i overensstemmelse med EF-lovgivningen og under inddragelse af god praksis i medlemsstaterne og vedtagne internationale standarder.

Artikel 17d

Beredskabsenhed

1. Hvis Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning af mindst to medlemsstater afdækker en situation, der indebærer en direkte, indirekte eller potentiel alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik, og risikoen ikke kan forebygges, fjernes eller nedbringes ved eksisterende midler og heller ikke kan styres på betryggende måde, underrettes agenturet omgående.

2. Ved en sådan meddelelse fra Kommissionen eller på eget initiativ opretter agenturet omgående en beredskabsenhed og underretter Kommissionen derom.

Artikel 17e

Beredskabsenhedens opgaver

1. Den af agenturet oprettede beredskabsenhed er ansvarlig for at indsamle og evaluere alle relevante oplysninger og for at finde ud af, hvordan risikoen for den fælles fiskeripolitik kan forebygges, fjernes eller nedbringes så effektivt og hurtigt som muligt.

2. Beredskabsenheden kan anmode om bistand fra alle offentlige myndigheder eller privatpersoner, hvis ekspertise anses for nødvendig for at håndtere nødsituationen effektivt.

3. Agenturet foretager den nødvendige koordinering for at sikre, at nødsituationen håndteres hensigtsmæssigt og rettidigt.

4. Beredskabsenheden holder efter behov offentligheden orienteret om risici og trufne foranstaltninger.

Artikel 17f

Flerårigt arbejdsprogram

1. Agenturet fastsætter i sit flerårige arbejdsprogram overordnede mål, mandat, resultatindikatorer og prioriterede indsatsområder for hver af sine tiltag over en femårig periode. Programmet skal indeholde en præsentation af planen for personalepolitikken og et overslag over de budgetbevillinger, der skal stilles til rådighed for at nå målene for den femårige periode.

2. Det flerårige arbejdsprogram fremlægges i overensstemmelse med det aktivitetsbaserede forvaltningssystem og de aktivitetsbaserede metoder, som Kommissionen har udviklet. Det vedtages af bestyrelsen.

3. Det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c), henviser til det flerårige arbejdsprogram. Tilføjelser, ændringer eller fjernelser i forhold til det foregående års arbejdsprogram skal klart fremgå, og det samme gælder fremskridt i forhold til de overordnede mål og prioriterede indsatsområder for det flerårige arbejdsprogram.

Artikel 17g

Samarbejde i maritime spørgsmål

Agenturet bidrager til at gennemføre EU's integrerede havpolitik og navnlig til at indgå administrative aftaler med andre organer i spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, efter godkendelse i bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter tidligt i sådanne forhandlinger Kommissionen og medlemsstaterne herom.

Artikel 17h

Detaljerede regler

Detaljerede regler for gennemførelse af dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Disse regler kan navnlig dække opstilling af planer for reaktion på en nødsituation, oprettelse af beredskabsenheden og de praktiske procedurer, der skal anvendes.»

Artikel 121

Ændringer i andre forordninger

1. I forordning (EF) nr. 847/96 udgår artikel 5.

2. I forordning (EF) nr. 2371/2002 foretages følgende ændringer:

a) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning

Adgangen til farvande og ressourcer og udøvelsen af aktiviteter som omhandlet i artikel 1 kontrolleres, og overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves. Med henblik herpå oprettes en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.«

b) Artikel 22-28 udgår.

3. I Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand ⁽¹⁾ udgår artikel 7, 8, 10, 11, 12 og 13.

4. I Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 af 20. december 2005 om en genopretningsplan for hellefisk inden for rammerne af Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav ⁽²⁾ udgår artikel 7.

5. I Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø ⁽³⁾ udgår kapitel IV.

6. I Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten ⁽⁴⁾ udgår kapitel IV.

7. I Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal ⁽⁵⁾ udgår kapitel IV.

8. I Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 af 11. juni 2007 om en flerårig plan for fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nord-søen ⁽⁶⁾ udgår kapitel IV.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7.

⁽⁶⁾ EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1.

9. I Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 af 18. september 2007 om en flerårig plan for torskebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande ⁽¹⁾ udgår artikel 10, stk. 3 og 4, artikel 11, stk. 2 og 3, artikel 12, 13 og 15, artikel 18, stk. 2 og 3, artikel 19 og 20, artikel 22, stk. 2, artikel 23, 24 og 25.

10. I Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en flerårig plan for sildebestanden i området vest for Skotland og fiskeriets udnyttelse af denne bestand ⁽²⁾ udgår artikel 5 og 6.

11. I Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande ⁽³⁾ udgår artikel 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 og 29.

Artikel 122

Ophævelser

1. Forordning (EØF) nr. 2847/93 ophæves, med undtagelse af artikel 6, 8 og 11, som ophæves med virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 14, 21 og 23 i nærværende forordning, og af artikel 5, artikel 9, stk. 5, og artikel 13, 21 og 34, som ophæves med virkning fra den 1. januar 2011.

2. Forordning (EF) nr. 1627/94 ophæves med virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 7 i nærværende forordning.

3. Forordning (EF) nr. 1966/2006 ophæves med virkning fra den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2009.

På Rådets vegne
E. ERLANDSSON
Formand

Artikel 123

Henvisninger

Henvisninger til de forordninger, der ophæves, og bestemmelser, der udgår, i henhold til artikel 121, betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

AFSNIT XV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 124

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010.

Dog

- a) finder artikel 33, stk. 6 og 9, artikel 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 og 84, artikel 90, stk. 2, 3 og 4, artikel 93 og 117 og artikel 121, stk. 3 til 11, anvendelse fra den 1. januar 2011
- b) finder artikel 6, 7, 14, 21 og 23 anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne hertil
- c) finder artikel 92 anvendelse seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne hertil.

⁽¹⁾ EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 344 af 20.12.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20.

BILAG I

SPECIFIKKE INSPEKTIONS BENCHMARKS FOR FLERÅRIGE PLANER

Målsætning

1. Hver medlemsstat fastsætter specifikke inspektionsbenchmarks i overensstemmelse med dette bilag.

Strategi

2. Fiskeriinspektion og -overvågning koncentrerer sig om fiskerfartøjer, som sandsynligvis fanger arter, der er omfattet af en flerårig plan. Der skal i forbindelse med transport og afsætning af arter, der er omfattet af en flerårig plan, foretages stikprøvekontrol som supplerende krydskontrol for at teste, hvor effektiv inspektionen og overvågningen er.

Prioriterede indsatsområder

3. Kontrollen af de forskellige redskabstyper skal prioriteres forskelligt, afhængigt af i hvilket omfang flåderne er berørt af begrænsninger af fiskerimulighederne. Derfor skal hver medlemsstat lave en specifik prioritering.

Målbenchmarks

4. Medlemsstaterne skal senest en måned efter ikrafttrædelsen af en forordning om en flerårig plan gennemføre deres inspektionsplaner under hensyntagen til nedenstående mål.

Medlemsstaterne skal specificere og beskrive, hvilken prøvetagningsmetode der vil blive anvendt.

Kommissionen skal efter anmodning have adgang til medlemsstatens prøvetagningsplan.

- a) Inspektion i havne

Generelt bør der tilstræbes en nøjagtighed, som mindst svarer til, hvad der kan opnås ved en simpel stikprøvekontrolmetode, hvor inspektionerne skal omfatte 20 % af alle landinger af arter, der er omfattet af en flerårig plan, i en medlemsstat udtrykt i vægt.

- b) Inspektion af afsætning

Inspektion af 5 % af de mængder af arter under en flerårig plan, der udbydes til salg på fiskeauktion.

- c) Inspektion til havs

Flexibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område. Benchmarks for inspektion på havet skal omfatte antallet af inspektionsdage på havet i forvaltningsområderne, eventuelt med et separat benchmark for inspektionsdage i specifikke områder.

- d) Overvågning fra luften

Flexibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område og under hensyntagen til de ressourcer, som de enkelte medlemsstater har.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2847/93	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 5, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	Artikel 9
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5
Artikel 4, stk. 2	Artikel 75
Artikel 5, litra a) og b)	Artikel 74
Artikel 5, litra c)	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 14, 15 og 16
Artikel 7	Artikel 17 og 18
Artikel 8	Artikel 23, 24 og 25
Artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 og 9	Artikel 62, 63, 64, 65 og 68
Artikel 9, stk. 4b og 5	Artikel 66 og 67
Artikel 11	Artikel 20, 21 og 22
Artikel 13	Artikel 68
Artikel 14	Artikel 59
Artikel 15, stk. 1, 2 og 4	Artikel 33 og 34
Artikel 15, stk. 3	Artikel 36
Artikel 16	Artikel 117
Artikel 17	Artikel 5
Artikel 19	Artikel 112 og 113
Afsnit II A	Afsnit IV, kapitel I, afdeling 2
Artikel 20, stk. 1	Artikel 47
Artikel 20, stk. 2	Artikel 49
Artikel 21, stk. 1	Artikel 33
Artikel 21, stk. 2	Artikel 35
Artikel 21, stk. 3	Artikel 36
Artikel 21, stk. 4	Artikel 37
Artikel 21a	Artikel 35
Artikel 21b	Artikel 34
Artikel 21c	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 105
Afsnit V	Afsnit IV, kapitel II, og artikel 109
Artikel 28, stk. 1	Artikel 56
Artikel 28, stk. 2	Artikel 57 og 70
Artikel 28, stk. 2a	Artikel 56
Artikel 29	Artikel 96, 97, 98 og 99
Artikel 30	Artikel 102
Artikel 31, stk. 1 og 2	Artikel 89 og 90
Artikel 31, stk. 4	Artikel 86

Artikel 32, stk. 1	Artikel 85
Artikel 32, stk. 2	Artikel 88
Artikel 33	Artikel 86
Artikel 34	Artikel 117
Artikel 34a	Artikel 117
Artikel 34b	Artikel 98
Artikel 34c	Artikel 95
Artikel 35	Artikel 118
Artikel 36	Artikel 119
Artikel 37	Artikel 112 og 113
Artikel 38	Artikel 3
Artikel 39	Artikel 122
Artikel 40	Artikel 124
Forordning (EF) nr. 1627/94	Denne forordning
Hele forordningen	Artikel 7
Forordning (EF) nr. 847/96	Denne forordning
Artikel 5	Artikel 106
Forordning (EF) nr. 2371/2002	Denne forordning
Artikel 21	Artikel 1 og 2
Artikel 22, stk. 1	Artikel 6, 7, 8, 9, 14 og 75
Artikel 22, stk. 2	Artikel 58, 59, 62, 68 og 75
Artikel 23, stk. 3	Artikel 5, stk. 3, artikel 5, stk. 5, og artikel 11
Artikel 23, stk. 4	Artikel 105 og 106
Artikel 24	Artikel 5, afsnit VII og artikel 71 og 91
Artikel 25	Kapitel III og IV i afsnit VII og artikel 89
Artikel 26, stk. 1	Artikel 96
Artikel 26, stk. 2	Artikel 108
Artikel 26, stk. 4	Artikel 36
Artikel 27, stk. 1	Artikel 96-99
Artikel 27, stk. 2	Artikel 101 og 102
Artikel 28, stk. 1	Artikel 117
Artikel 28, stk. 3	Artikel 80, 81 og 83
Artikel 28, stk. 4	Artikel 79
Artikel 28, stk. 5	Artikel 74
Forordning (EF) nr. 811/2004	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 2
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 10	Artikel 14, stk. 3
Artikel 11	Artikel 44
Artikel 12	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 2166/2005	Denne forordning
Artikel 9	Artikel 14, stk. 3
Artikel 10	Artikel 60, stk. 1
Artikel 12	Artikel 44
Artikel 13	Artikel 60, stk. 6

Forordning (EF) nr. 2115/2005	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 3
Forordning (EF) nr. 388/2006	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 3
Artikel 8	Artikel 60, stk. 1
Artikel 10	Artikel 44
Artikel 11	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 509/2007	Denne forordning
Artikel 6	Artikel 14, stk. 3
Artikel 8	Artikel 44
Artikel 9	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 676/2007	Denne forordning
Artikel 10	Artikel 14, stk. 2
Artikel 11	Artikel 14, stk. 3
Artikel 12	Artikel 60, stk. 1
Artikel 14	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 1098/2007	Denne forordning
Artikel 15	Artikel 14, stk. 3
Artikel 19	Artikel 60, stk. 1
Artikel 24	Artikel 46
Forordning (EF) nr. 1342/2008	Denne forordning
Artikel 19, stk. 1	Artikel 109, stk. 2
Artikel 19, stk. 2	Artikel 115
Artikel 20	Artikel 60
Artikel 22	Artikel 42
Artikel 23	Artikel 46
Artikel 24	Artikel 17
Artikel 25	Artikel 43
Artikel 26	Artikel 14, stk. 2
Artikel 27	Artikel 44
Artikel 28	Artikel 60, stk. 6